

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru 2 mk. Prenumerata kwartalna 10 mk. Cena ogłoszeń za wiersz jednoszpaltowy po tekście 2 mk. Materiał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu” należy kierować do Wydziału Gospodarczego Ministerstwa Skarbu, Leszno 5.

TREŚĆ: Podatki bezpośrednie: 215. Rozporządzenie Ministra Skarbu w wykonaniu dekretu z dnia 5 lutego 1919 r., Dz. Praw Nr. 12, poz. 136 w przedmiocie wprowadzenia podatku od zysków wojennych. Wzory formularzy.

Podatki bezpośrednie.

215.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w wykonaniu dekretu z dnia 5 lutego 1919, Dz. Praw Nr. 12, poz. 136 w przedmiocie wprowadzenia podatku od zysków wojennych.

OBOWIĄZEK PODATKOWY.

§ 1.

Podatkowi od zysków wojennych podlegają wszystkie towarzystwa i instytucje obowiązane do publicznego składania rachunków bez względu na to, czy podatek przemysłowy opłacają, czy też są od tego podatku uwolnione, tudzież wszystkie inne osoby prawne i wszystkie osoby fizyczne, które mają swoją siedzibę, względnie miejsce zamieszkania, lub stałego pobytu:

a) na obszarze ziem polskich byłego zaboru rosyjskiego,

b) poza tym obszarem, a tu posiadają źródła dochodu,

wreszcie spadki wakujące.

Co do osób wymienionych pod a) i b) zachodzi różnica pod względem rozmiaru obowiązku podatkowego w tym kierunku, że podczas gdy osoby pod a) wymienione podlegają podatkowi od nadwyżki zysku, względnie dochodu ze wszystkich posiadanych źródeł, znajdujących się tak na obszarze obowiązywania dekretu, jakoteż i poza tym obszarem, to na osobach pod b) wymienionych ciąży obowiązek podatkowy tylko odnośnie do nadwyżki zysku, względnie dochodu, płynącego im ze źródeł, które znajdują się na obszarze ziem polskich byłego zaboru rosyjskiego.

§ 2.

Źródła dochodu znajdujące się poza obszarem obowiązywania dekretu, wyłącza się z podstaw wymiaru podatku dla osób wyżej pod a) wymienionych, tylko w tym wypadku, jeżeli podatnik wiarygodnie wykaże, że od zysku, względnie dochodu z tych źródeł został już tam, gdzie się znajdują, wymierzony i zapłacony podatek tego samego rodzaju.

Jeżeli podatnik nie może chwilowo tego udowodnić, należy mu do złożenia wymaganego dowodu wyznaczyć piśmiennie odpowiedni termin, jednak władza skarbową I instancji, względnie okręgową komisja może narazie z pominięciem tych źródeł dochodu wymierzyć podatek z zastrzeżeniem ewentualnego późniejszego dodatkowego opodatkowania zysku, względnie dochodu z pominiętych źródeł.

Jeżeli po złożeniu przez podatnika dowodów zachodzi wątpliwość, czy wymierzony i zapłacony podatek od zysku, względnie dochodu ze źródeł, znajdujących się poza obszarem obowiązywania dekretu, jest podatkiem tego samego rodzaju (art. 2a), czy wobec tego należałoby te źródła dochodu wyłączyć z podstaw wymiaru, władza skarbową I instancji ma jaknajpóźniej przedłożyć sprawę Ministerstwu Skarbu do rozstrzygnięcia.

I.

TOWARZYSTWO SPRAWOZDAWCZE.

Przedmiot i podstawa wymiaru podatku.

§ 3.

Przedmiot podatku stanowi nadwyżka zysku, osiągnięta w poszczególnych operacyjnych latach wojennych, o ile przekracza przeciętny normalny czysty zysk z ostatnich operacyjnych lat pokojo-

wych (art. 3), i to dopiero wtedy, jeżeli ta nadwyżka przewyższa 10,000 Mk., względnie 15,000 Kor. (art. 10 p. 3).

Za operacyjne lata wojenne uważa się te, które wchodzi w całości lub częściowo w czasokres od 1 sierpnia 1914 do końca roku 1918.

Jeżeli zatem operacyjny rok rozpoczyna się n.p. a) 1 stycznia, b) 1 czerwca, c) 1 października, to za operacyjne lata wojenne uważa się w wypadku ad a) lata kalendarzowe 1914 do włącznie 1918, w wypadku ad b) kończące się z dniem 31 maja lata operacyjne 1914/1915 do włącznie 1918/1919, w wypadku zaś ad c) kończące się z dniem 30 września lata operacyjne 1913/1914 do włącznie 1918/1919, 1918/1919.

Przy towarzystwach sprawozdawczych, których pierwszy operacyjny rok wojenny kończy się przed dniem 31 grudnia 1914, należy przypadający od nadwyżki zysku ostatniego operacyjnego roku wojennego podatek wymierzyć tylko w tej kwocie, jaka przewyższa podatek wymierzony od nadwyżki zysku pierwszego operacyjnego roku wojennego.

Ten przepis ma zastosowanie tylko w tych wypadkach, w których ostatni operacyjny rok wojenny kończy się dopiero po dniu 1 sierpnia 1919 r.

§ 4.

Normalny czysty zysk z operacyjnych lat pokojowych, potrzebny do porównania przy ustaleniu podległej podatkowi nadwyżki zysku, oblicza się z przecięcia trzech ostatnich lat operacyjnych w czasie pokoju, względnie, jeżeli przedsiębiorstwo nie trwało jeszcze tak długo, z przecięcia ostatnich dwóch lat, lub też ustala się go z ostatniego operacyjnego roku pokojowego (art. 3). Jeżeli zaś towarzystwo sprawozdawcze, mające swoją siedzibę na obszarze obowiązywania dekretu, nie było jeszcze przed dniem 1 sierpnia 1914 w ruchu przez cały rok operacyjny, lub też wogóle powstało dopiero w czasie wojennym, za normalny zysk uważa się 6% od kapitału zakładowego, według stanu tegoż z początkiem pierwszego roku operacyjnego (art. 6).

W tym samym wypadku przy towarzystwach sprawozdawczych, mających swoją siedzibę poza obszarem obowiązywania dekretu, za podległą podatkowi nadwyżkę zysku uważa się osiągnięty tylko z tutejszych źródeł (art. 2 b.) czysty zysk, o ile on przekracza 10,000 Mk., względnie 15,000 Kor. (art. 6 ustęp drugi).

§ 5.

Czysty zysk z lat wojennych oraz potrzebny do porównania normalny czysty zysk z lat pokojowych ustala się na podstawie rocznych sprawozdań i bilansów towarzystw w ten sam sposób, jak dla wymiaru podatku od handlu i przemysłu, pobieranego od tych towarzystw w formie procentowego podatku od zysku (art. 11).

§ 6.

Normalny przeciętny czysty zysk z operacyjnych lat pokojowych, potrzebny do porównania przy ustalaniu podległej podatkowi nadwyżki zysku z lat wojennych, ma wynosić przynajmniej 6% od kapitału zakładowego ostatniego roku pokojowego.

Jeżeli przeto ze sprawozdań rocznych i bilansów okaże się, że w operacyjnych latach pokojowych nie było żadnego przeciętnego czystego zysku, lub też, że przeciętny czysty zysk w tych latach wynosił mniej, niż 6% od kapitału zakładowego, należy przyjąć, jako normalny czysty zysk operacyjnych lat pokojowych, 6% od kapitału zakładowego ostatniego operacyjnego roku pokojowego (art. 4).

§ 7.

Nadwyżkę zysku należy za każdy poszczególny operacyjny rok wojenny osobno obliczyć i opodatkować (art. 17).

Jeżeli z pewnego przedsiębiorstwa, prowadzonego przez towarzystwo sprawozdawcze, okaże się w jednym z operacyjnych lat wojennych strata, należy ją potrącić od czystego zysku, osiągniętego z tego samego przedsiębiorstwa w innych operacyjnych latach wojennych, a mianowicie stratę z pierwszego roku wojennego, najpierw od czystego zysku bezpośrednio następującego roku wojennego, zaś stratę z późniejszych lat wojennych najpierw od czystego zysku z bezpośrednio poprzednich lat wojennych, a gdyby pozostała jeszcze do potrącenia dalsza część straty od czystego zysku z bezpośrednio następujących lat wojennych (art. 19).

§ 8.

Za podległą podatkowi nadwyżkę zysku uważa się zawsze kwotę roczną, obliczoną na podstawie wyników pełnych lat.

O ile przy tem obliczeniu są miarodajne zyski z operacyjnych lat wojennych lub pokojowych, które obejmują krótszy lub dłuższy czasokres, niż 12 miesięcy, należy zyski te, celem ustalenia podległej podatkowi nadwyżki, obliczyć proporcjonalnie na jeden rok.

Przy operacyjnych latach wojennych, które trwały krócej lub dłużej, niż 12 miesięcy, należy od proporcjonalnie na jeden rok w myśl poprzedniego ustępu obliczonej nadwyżki zysku przypadający podatek obliczyć w stosunku do rzeczywistego trwania operacyjnego roku wojennego i wymierzyć podatek w odpowiednio niższej lub wyższej kwocie.

W ten sam sposób postąpić należy przy wymiarze podatku za ten operacyjny rok wojenny, w ciągu którego towarzystwo sprawozdawcze dopiero powstało, lub też obowiązek podatkowy ustal z powodu zaniechania przedsiębiorstwa lub przeniesienia go na inną osobę (art. 18).

Wysokość kapitału zakładowego z operacyjnych lat wojennych i pokojowych ustala się w myśl postanowień art. 463, 464 i 465 rosyjsk. ustawy o podatkach bezpośrednich (art. 5).

Uwolnienia od podatków.

§ 9.

Zyski osiągnięte ze źródeł dochodu, skierowanych ku popieraniu dobroczynnych lub ogólnie pożytecznych celów, są wolne od podatku od zysków wojennych tylko w tym stosunku, w jakim zyski te rzeczywiście na powyższe cele zostały obrócone (art. 10 p. 2).

Gdyby zatem tylko część zysku na powyższe cele była obróconą, należy pozostałą resztę zysku opodatkować.

Obrócenie zysku, względnie części tegoż na wymienione wyżej cele ma być przez podatnika wiarygodnie udowodnione.

Jeżeli nadwyżka zysku przekracza wymienioną w art. 10 p. 3 dekretu sumę 10,000 Mk., względnie 15,000 Kor., wówczas podlega podatkowi cała nadwyżka zysku, a nie tylko ta jej część, która tę granicę przekracza (art. 10 p. 3).

Stawka podatkowa.

§ 10.

Przy obliczeniu stawki podatkowej w myśl art. 20 dekretu dla towarzystw sprawozdawczych, mających swoją siedzibę na obszarze obowiązywania dekretu, należy w każdym wypadku zważać na to, że podatek ten nie może więcej wynosić, niż podatek, przypadający od takiej samej nadwyżki zysku, obliczony wedle zawartej w art. 21 skali dla towarzystw sprawozdawczych, które mają swoją siedzibę poza obszarem obowiązywania dekretu (art. 20 ustęp końcowy).

W danym razie wymierza się podatek tylko w tej niższej kwocie.

Przykład.

Towarzystwo sprawozdawcze osiągnęło przy kapitale zakładowym 200,000 M. w jednym z operacyjnych lat wojennych nadwyżkę zysku podległą podatkowi w kwocie 65,000 M.

Od tej nadwyżki zysku przypada podatek według stawki podatkowej, zawartej w art. 20 dekretu:

od 20,000 M.—10% t. j. 2000 M.
„ 10,000 „ —20% „ 2000 „
„ 10,000 „ —30% „ 3000 „
„ 10,000 „ —40% „ 4000 „
„ 10,000 „ —50% „ 5000 „
„ 5,000 „ —60% „ 3000 „

razem 65,000 M. . . . 19,000 M.

Ponieważ od tej samej nadwyżki zysku przypadaby podatek według stawki podatkowej, zawartej w art. 21 dekretu dla towarzystw sprawozdawczych, mających swoją siedzibę poza obszarem obowiązywania dekretu, tylko w kwocie 16,750 M., a mianowicie:

od 10,000 M.—10% t. j. 1,000 M.
„ 10,000 „ —15% „ 1,500 „
„ 20,000 „ —25% „ 5,000 „
„ 20,000 „ —35% „ 7,000 „
„ 5,000 „ —45% „ 2,250 „

razem 65,000 M. . . . 16,750 M.

należy zatem w tym wypadku wymierzyć podatek zamiast w kwocie 19,000 M. tylko 16,750 M.

Przy obliczaniu stawki podatkowej należy również zważać na to, aby z podległej podatkowi nadwyżki zysku po potrąceniu stawki podatkowej nie pozostało mniej, niż 10,000 M., względnie 15,000 K. (art. 23).

W danym razie należy jako podatek od zysków wojennych wymierzyć tylko tę kwotę, jaka przekracza 10,000 M., względnie 15,000 K.

Organa wymiarowe i postępowanie.

§ 11.

Jako władzę skarbową I instancji, powołaną do ustalenia podległej podatkowi nadwyżki zysku i do wymiaru podatku od zysków wojennych dla wszystkich towarzystw sprawozdawczych, bez względu na siedzibę towarzystwa, wyznacza się Zarząd skarbowy st. m. Warszawy (art. 26).

Prace przygotowawcze zaś, a w szczególności wszelkie czynności, połączone z zebraniem materiału, potrzebnego do wymiaru podatku, jakoteż doręczenie nakazów piątniczych podatnikom, oraz pobór i ściąganie podatku, ma uskutecznić ta władza skarbową I instancji, w której okręgu towarzystwo sprawozdawcze ma swoją główną siedzibę.

§ 12.

Wszystkie towarzystwa sprawozdawcze są obowiązane w terminie wyznaczonym w publicznym obwieszczeniu (wzór 2), złożyć u tej władzy skarbowej I instancji, w której okręgu mają swoją główną siedzibę, sprawozdania roczne, bilanse, rachunek zysków i strat, tudzież protokoły ogólnych zebrań, na których zatwierdzono sprawozdania roczne, tak za wszystkie operacyjne lata, wchodzące w całość, lub częściowo w czasokres od 1 sierpnia 1914 do końca roku 1918, jakoteż także za trzy ostatnie operacyjne lata w czasie pokoju, względnie w razie krótszego trwania przedsiębiorstwa z ostatnich dwóch lat lub z ostatniego operacyjnego roku pokojowego, te ostatnie w celu obliczenia przeciętnego normalnego zysku z lat pokojowych, potrzebnego do porównania przy ustalaniu podległej podatkowi nadwyżki zysku z lat wojennych (art. 31).

Po upływie terminu, wyznaczonego w publicznym obwieszczeniu, każda władza skarbową I instancji ma wezwać indywidualnie według wzoru 5 wszystkie te towarzystwa sprawozdawcze, mające swoją siedzibę w jej okręgu, które jeszcze nie uczyniły zadość powyższemu obowiązkowi, aby w terminie ośmiodniowym pod zagrożeniem przewidzianej w art. 52 dekretu grzywny, którą cyfrowo oznaczyć należy, przedłożyły sprawozdania roczne i bilanse za wymienione wyżej lata operacyjne.

W razie bezskutecznego upływu powyższego terminu, należy nałożyć na opieszale towarzystwo zagrożoną grzywnę, a zarazem wezwać je ponownie do przedłożenia rocznych sprawozdań i bilansów pod zagrożeniem grzywny w wyższej kwocie.

Wspomniane wyżej grzywny można w razie niezastosowania się do wezwania nałożyć także kilkakrotnie (art. 52 dekretu).

§ 13.

Władze skarbowe I instancji mają złożone przez towarzystwa sprawozdawcze sprawozdania roczne i bilanse po uzupełnieniu ich ewentualnie potrzebnymi jeszcze wyjaśnieniami, których należy zażądać od towarzystw, przesłać Zarządowi skarbowemu st. m. Warszawy, celem uskutecznienia wymiaru podatku.

Te czynności przygotowawcze odnośnie do towarzystw sprawozdawczych, mających swoją siedzibę na obszarze st. m. Warszawy, należą do Zarządu skarbowego st. m. Warszawy.

§ 14.

Zarząd skarbowy st. m. Warszawy, jako władza wymiarowa, ma ustalić podległą podatkowi nadwyżkę zysku, wymierzyć stawkę podatkową, następnie sporządzić nakazy płatnicze według wzoru 16, oraz rejestr wymiaru podatku według wzoru 14 dla każdej władzy skarbowej I instancji osobno.

Rejestr wymiaru ma obejmować wymiary podatku dla wszystkich podlegających podatkowi towarzystw sprawozdawczych z całego okręgu odnośnej władzy skarbowej I instancji.

Odpisy rejestrów wymiaru podatku razem z odpowiednimi nakazami płatniczymi Zarząd skarbowy st. m. Warszawy ma przesyłać właściwym władzom skarbowym I instancji, które zarządzą bezzwłocznie doręczenie tych nakazów płatniczych podatnikom za potwierdzeniem odbioru, zaś rejestr wymiaru, który jest zarazem rejestrem poboru tego podatku, udziela odpowiednim kasom skarbowym.

Władze skarbowe I instancji, w których okręgu znajdują się dwie lub więcej kas skarbowych, mają rejestr wymiaru i poboru podatku rozdzielić między poszczególne kasy skarbowe, sporządzając dla każdej z nich odrębny odpis odpowiednich pozycji rejestru.

Ponieważ termin płatności podatku od zysków wojennych liczy się od dnia doręczenia nakazu płatniczego (art. 44), Władze skarbowe I instancji mają bezzwłocznie po doręczeniu nakazów płatniczych podatnikom przesyłać dowody doręczeń kasom skarbowym, celem zanotowania w odnośnej rubryce rejestru wymiaru i poboru podatku dat doręczenia nakazów płatniczych.

Zapadłe półroczne raty podatku, — z których pierwsza płatną jest w 30 dni po doręczeniu nakazu płatniczego, zaś druga i trzecia rata w pół roku po terminie zapłaty raty poprzedniej, o ile nie zostały zapłacone w ciągu 14 dni po terminie płatności, będą ściągnięte wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 1% miesięcznie, przyczem stosować należy przepisy o ściąganiu należności skarbowych (art. 44).

§ 15.

Odwolania przeciw wymiarom podatku od zysków wojennych mają być złożone u tej władzy skarbowej I instancji, w której okręgu towarzystwo sprawozdawcze ma swoją główną siedzibę, w ciągu 4 tygodni, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego (art. 40).

Złożone odwołania mają władze skarbowe I instancji, dołączając odnośne dowody doręczenia nakazu płatniczego i odpis odpowiedniej pozycji rejestru wymiaru, przesyłać bezzwłocznie Zarządowi skarbowemu st. m. Warszawy, który ma je razem z aktami wymiarowymi przedłożyć do rozstrzygnięcia Ministerstwu Skarbu.

II.

INNE OSOBY PRAWNE I OSOBY FIZYCZNE.

Przedmiot i podstawy wymiaru podatku.

§ 16.

Przedmiot podatku stanowi nadwyżka zysku, względnie dochodu, osiągnięta ze wszystkich źródeł dochodu podatnika w kalendarzowych latach wo-

jennych, wchodzących w całości lub częściowo w czasokres od 1 sierpnia 1914 do końca roku 1918 (art. 7).

Nadwyżkę tę należy obliczyć i opodatkować osobno za każdy kalendarzowy rok wojenny 1914 do 1918 (art. 17).

Za podległą podatkowi nadwyżkę zysku, względnie dochodu, uważa się tę kwotę, o którą osiągnięty zysk, względnie dochód, w poszczególnych latach wojennych 1914 do włącznie 1918, przekracza normalny zysk, względnie dochód, z roku 1913, względnie, jeżeli podatnik tego żąda, z przecięcia lat 1911 do 1913 (art. 7).

Jeżeli zaś pewne źródło dochodu powstało dopiero w latach wojennych, to normalny zysk, względnie dochód, z tego źródła, potrzebny do porównania celem obliczenia podległej podatkowi nadwyżki zysku, względnie dochodu z tego źródła, ustala się w wysokości przypuszczalnej przez oszacowanie (art. 7, ustęp drugi).

§ 17.

Zysk, względnie dochód, z lat wojennych, jako też potrzebny do porównania normalny zysk, względnie dochód, z lat pokojowych, oblicza się zasadniczo według lat kalendarzowych.

Jeżeli lata gospodarcze, względnie zamknięcia bilansowe podatnika nie schodzą się z rokiem kalendarzowym, należy stosowne części zysku, względnie dochodu z lat gospodarczych (bilansowych), wchodzących w czasokres jednego i tego samego roku kalendarzowego, zliczyć i w ten sposób ustalić zysk, względnie dochód, osiągnięty w każdym poszczególnym roku kalendarzowym.

§ 18.

Za zysk, względnie dochód, uważa się sumę wszystkich w pieniądzech lub w wartości pieniężnej rzeczywiście osiągniętych rocznych przychodów ze wszystkich poszczególnych źródeł dochodu podatnika (bez względu na to, czy te przychody wpłynęły w gotówce, czy też drogą rozliczenia się) łącznie z wartością czynszową mieszkania we własnym domu, jak wogóle innego mieszkania, użytkowanego bezzpłatnie przez podatnika, jakoteż z wartością pieniężną wytworów własnego gospodarstwa i własnego przedsiębiorstwa, użytych dla celów gospodarstwa domowego, tudzież wartością pieniężną wszystkich innych przez podatnika pobieranych przychodów w naturze (art. 12).

Wartość czynszową bezpłatnego mieszkania, czy to we własnym, czy w cudzym domu, jako też wartość wytworów, użytych dla celów gospodarstwa domowego, należy obliczyć według zwykłych cen miejscowych przeciętnych w roku podatkowym.

§ 19.

Dla obliczenia czystego zysku, względnie dochodu, potrąca się z rocznych przychodów wszystkie nakłady, wyłożone na osiągnięcie, zabezpieczenie i utrzymanie dochodu, w szczególności kosztą administracji, ruchu i utrzymania, oraz wydatki na amortyzację kapitału inwestycyjnego w odpowiedniej wysokości, nie można zaś potrącić kosztów nabycia lub powiększenia istoty źródła dochodu (art. 12).

Za koszta ruchu i utrzymania należy w szczególności uważać wydatki na utrzymanie lub remont budynków gospodarczych lub przemysłowych, mieszkań dla robotników i wszystkich innych budowli, służących do celów ruchu gospodarczego lub dla jego zabezpieczenia, następnie wydatki na utrzymanie i zwyczajne niezbędne uzupełnienie żywego i martwego inwentarza gospodarczego.

Potrącalne są tylko koszta tego rodzaju rzeczywiście wyłożone, nie zaś takie, których podatnik oszczędził sobie tym sposobem, że sam lub członkowie jego rodziny pracowali, lub osoby trzecie pracowały bezpłatnie.

Do potrącenia nie nadają się koszta prowadzenia gospodarstwa domowego oraz wydatki na utrzymanie podatnika, jego rodziny i służby osobistej.

§ 20.

Od czystego rocznego zysku, względnie dochodu, można potrącić nadto następujące wydatki, które jednak, o ile dotyczą lat wojennych, podatnik ma wiarogodnie udowodnić.

1) Zapłacone za odnośny rok podatki wraz z datkami i inne daniny publiczne za wyjątkiem podatku od zysków wojennych.

2) Odsetki od długów, ciężących na źródłach dochodu, a pozostających pod względem gospodarczym w związku z przychodami, stanowiącymi podstawę wymiaru podatku.

Wolno zatem potrącić tylko kwotę, zapłaconą tytułem odsetek, a nie na spłatę kapitału, przeto przy annuitetach tylko kwoty odsetek w nich zawarte i to tylko przypadające na ten rok kalendarzowy, z którego oblicza się czysty zysk względnie dochód, nie zaś łącznie z zaległemi i zapłaconemi procentami za lata poprzednie.

Nie nadają się do potrącenia odsetki od własnego kapitału podatnika, włożonego w przedsiębiorstwo handlowe lub przemysłowe.

3) Zapłacone roczne premje asekuracyjne za wszelkie rodzaje ubezpieczeń od szkód, oraz za ubezpieczenie podatnika i jego rodziny na wypadek śmierci lub dożycia, te ostatnie jednak tylko do wysokości 500 mk., względnie 750 koron rocznie na osobę.

Do potrącenia nadają się przeto także opłaty do kas ubezpieczeń na wypadek choroby, od wypadków do kas pensyjnych lub do podobnych zakładów, o ile je podatnik zapłacił za swoich urzędników, funkcjonarjuszów i robotników.

Jeżeli opłaty tego rodzaju dotyczą osoby podatnika lub jego członków rodziny, można je potrącić tylko w wysokości, określonej pod l. 3).

Opłaty, które podatnik zapłacił za ubezpieczenie osób zatrudnionych w jego przedsiębiorstwie gospodarczym, potrąca się przy obliczeniu czystego zysku względnie dochodu, jako koszta ruchu, natomiast nie stanowią pozycji potrącalnej opłaty, które podatnik uiścił na ubezpieczenie osób, zatrudnionych w jego gospodarstwie domowym (służby osobistej).

4) Wszelkie zobowiązania, ciężące na źródłach dochodu, stanowiących podstawę opodatkowania, a oparte na szczególnych tytułach prawnych i zmniejszające trwale dochód (art. 13).

Za zobowiązania, obciążające trwale źródła dochodu, uważa się np. renty dożywotnie, renty, które podatnik zapewnił krewnym, nie będąc prawnie obowiązany do ich utrzymania, albo dawnym służącym i t. p.

Aby kwalifikacja do potrącenia tego rodzaju zobowiązania była uzasadniona, powinien istnieć tytuł prawny (kontrakt, ugoda i t. p.) i tytuł ten powinien być specjalny, to jest wychodzić poza ustawy obowiązku alimentacji, oraz być trwałym.

Zatem sumy ugodzone, zapłacone ryczałtowo na mocy kontraktu lub układu, zamiast trwałych perjurydycznych świadczeń, nie są potrącalne.

Nie nadają się następnie do potrącenia dary, wsparcia lub inne świadczenia dobrowolne, jakoteż świadczenia na podstawie powszechnego ustawowego obowiązku alimentacji, te ostatnie nawet wtedy, gdy są ustalone kontraktowo lub postanowione przez Sąd.

Wszystkie potrącenia, wyżej wymienione, z wyjątkiem premji asekuracyjnych i opłat do kas ubezpieczeń, odnoszących się do osoby podatnika i jego rodziny, są tylko o tyle dopuszczalne, o ile ciężą na źródłach dochodu, stanowiących podstawę wymiaru podatku.

Wobec tego, np. koszta gospodarstwa dóbr ziemskich, znajdujących się poza obszarem obowiązywania dekretu i wyłączonych wskutek tego z podstaw wymiaru lub renty na takich dobrach ciężące, nie mogą być potrącone od zysku względnie dochodu, podlegającego opodatkowaniu.

§ 21

Przy ustalaniu zysku względnie dochodu z lat wojennych należy wyłączyć z podstaw przychody (art. 14), jak np. z wygranych losowych i loteryjnych, ze spadków, darowizn i podobnych bezpłatnych datków, przychody jednorazowe z długoletnich prac: jak nadzwyczajne honorarja autorów, lub wynagrodzenia za wynalazki, jednorazowe przychody z nadzwyczajnych wyrębów lasów. Z przychodów z nadzwyczajnych wyrębów lasów podpadają jednak podatkowi nadwyżki, osiągnięte wskutek podwyższenia się cen drzewa w latach wojennych.

Za podwyżkę cen uważa się tylko tę kwotę, która równa się różnicy między przychodem, osiągniętym w roku wojennym, a przychodem, obliczonym od tej samej ilości materiału, według przeciętnych cen drzewa z ostatnich trzech lat pokojowych.

Za nadzwyczajny wyręb lasu uważa się taki, który przewyższa znacznie roczny normalny użytek drzewa w racjonalnie prowadzonym gospodarstwie leśnym względnie roczny normalny przyrost drzewa, przyczem obojętne jest, czy nadzwyczajny wyręb lasu nastąpił z woli, czy też wbrew woli właściciela gospodarstwa leśnego, np. wskutek klęski elementarnej i t. p.

§ 22.

Przy ustalaniu normalnego zysku lub dochodu z roku 1913, względnie z przecięcia trzech ostatnich lat pokojowych, potrzebnego do porównania dla obliczenia podległej podatkowi nadwyżki zysku, względnie dochodu z lat wojennych, należy również wyłączyć wspomniane wyżej jednorazowe nadzwyczajne przychody, natomiast dochód, zmniejszony w latach

pokojowych wskutek nadzwyczajnych ubytków, jak np. z powodu klęsk elementarnych, przerwy w ruchu przedsiębiorstwa i t. p., ustalić w pełnej normalnej wysokości całego roku przez oszacowanie (art. 16).

§ 23.

Zyski ze sprzedaży przedmiotów majątkowych (gruntów, budynków, fabryk, papierów wartościowych i t. p.) wliczyć należy do podstaw wymiaru podatku tylko w tym wypadku, jeżeli sprzedaż nastąpiła w wykonywaniu zajęcia zawodowego, np. przez spekulantów gruntowych lub budowlanych, bankierów i t. p., lub, jeżeli z pojedynczej sprzedaży osiągnięto zysk z interesu spekulacyjnego (art. 15).

Czy sprzedaż nastąpiła z wykonania interesu spekulacyjnego, ocenić należy według istniejących okoliczności poszczególnego wypadku.

Właściwość sprzedanego przedmiotu majątkowego, okoliczności, wśród których nabycie i sprzedaż nastąpiła, czas trwania posiadania i sposób gospodarki w ciągu tego czasu dostarczają wskazówek do oceny, czy przy nabywaniu miano głównie na celu trwałe użytkowanie z posiadaniem połączone, czy też osiągnięcie zysku ze sprzedaży przedmiotu majątkowego, przez oczekiwane podwyższenie się wartości pieniężnej. Tylko w tym ostatnim wypadku byłaby późniejsza odsprzedaż wykonaniem interesu spekulacyjnego.

§ 24.

Powyższe postanowienia, odnoszące się do sposobu ustalania podstaw wymiaru podatku za lata wojenne, a w szczególności co do przychodów, rozchodów i dopuszczalnych potrąceń, mają zastosowanie także przy oszacowaniu normalnego zysku, względnie dochodu z lat pokojowych, potrzebnego do porównania, celem obliczenia podległej podatkom nadwyżki zysku, względnie dochodu.

Potrącenia, wymienione w § 20 pod 1) do 4), o ile istniały w latach pokojowych, należy przy obliczaniu normalnego zysku względnie dochodu z tych lat, przyjąć w normalnej wysokości, chociażby podatnik ich nie wykazał.

§ 25.

Co do sposobu uwzględnienia strat, poniesionych w pewnym źródle dochodu w jednym z lat wojennych (art. 19), mają analogiczne zastosowanie postanowienia ustępu drugiego § 7 niniejszego rozporządzenia; straty, poniesione w pewnym źródle dochodu, mają być jednak potrącone tylko od zysku, osiągniętego z tego samego źródła w innym roku wojennym, zatem np. straty, poniesione w pewnym przedsiębiorstwie, nie mogą być potrącone od zysku osiągniętego z innego przedsiębiorstwa.

Postanowienia co do poszczególnych źródeł dochodu.

1. Dochód z posiadłości gruntowej.

§ 26.

Przy posiadłości gruntowej, pozostającej we własnym zarządcie, uważa się za dochód rzeczywiście uzyskany roczny czysty przychód z całego rolnego i leśnego gospodarstwa, jakoteż z innych z posiadłością gruntową połączonych gałęzi produkcji oraz uprawnień (prawo rybołówstwa, polowania i t. p.), łącznie z wartością pieniężną produktów, użytych w gospodarstwie domowym podatnika.

Jeżeli w związku z używaniem gruntów w gospodarstwie rolnem i leśnym utrzymywane są w ruchu także gorzelnie, browary, fabryki krochmalu, młyny, tartaki i inne rolnicze gałęzie fabrykacji, dalej kopalnie gliny, kamieniołomy, torfiarnie i inne podobne przedsiębiorstwa, przy których przychody czerpię się bezpośrednio z ziemi, ma być dochód z tego rodzaju przedsiębiorstw zeznawany przez podatników, jakoteż oszacowywany przez komisję, łącznie z dochodem z gospodarstwa rolnego i leśnego. Jeżeli zaś te przedsiębiorstwa przemysłowe nie zostają w bezpośrednim związku z gospodarstwem rolnem i leśnym, należy dochód z nich obliczyć według postanowień, odnoszących się do dochodu z samoistnych przedsiębiorstw i zatrudnień (§ 28 niniejszego rozporządzenia).

Przy wydzierżawionych posiadłościach gruntowych lub uprawnieniach, związanych z posiadłością gruntową (prawo połowania, rybołówstwa i t. p.) uważa się za dochód czynsz dzierżawny z doliczeniem wartości pieniężnej ewentualnych świadczeń w naturze i wszystkich innych świadczeń ubocznych ze strony dzierżawcy, oraz pożytków, zastrzeżonych wydzierżawiającemu, po odliczeniu potrącalnych ciężarów, nałożonych kontraktem na wydzierżawiającego, opustów z czynszu dzierżawnego, spowodowanych klęskami elementarnymi, nieurodzajami itp., oraz ekwiwalentu za zużycie przedmiotu dzierżawnego, o ile dzierżawca do ponoszenia tego ciężaru nie jest kontraktem zobowiązany.

Przy obliczeniu dochodu dzierżawcy z dzierżaw rolnych należy od dochodu potrącić zapłacony czynsz dzierżawny, łącznie z wartością wszelkich innych świadczeń pobocznych, jakie ciążyą na dzierżawcy, za wyłączeniem tej kwoty, jaka przypada za mieszkanie, użytkowane przez dzierżawcę lub jego rodzinę.

Dochód z lasów stanowi suma przychodów, otrzymanych w roku podatkowym za plody leśne wszelkiego rodzaju, jakoteż wynagrodzenia, otrzymane za odstąpione osobom trzecim prawa użytkowania lasów po potrąceniu kosztów kultury leśnej, ochrony lasu, zarządu lasu, wyrębu i wywozu drewna, tudzież kosztów konserwacji budowli (leśniczówek, mostów, dróg i t. p.).

Koszta zalesienia wolno liczyć tylko o tyle, o ile chodzi o racjonalną konserwację obszaru leśnego, nie zaś o zalesienie nowych dotychczas nagich powierzchni celem rozszerzenia tego obszaru.

2. Dochód z budynków.

§ 27.

Za dochód z budynków wynajętych uważa się rzeczywiście uzyskaną roczną sumę komornego łącznie z ewentualnym wynagrodzeniem za wynajęte razem z mieszkaniem ruchomości, tudzież za używanie urządzeń wodociągowych, gazowych i elektrycznych, wind itp., jakoteż wynagrodzenia za place na składy, podwórza, ogrody domowe itd.

Do komornego należy doliczyć także wartość pieniężną świadczeń pobocznych, ciążyących na najemcy na korzyść wynajmującego, a potrącić od komornego ciężary, które nałożono wskutek stosunku najmu na najemcę.

Komorne, o ile podatnik jego nieściągalność niewątpliwie udowodni, należy wyliczyć przy obliczeniu dochodu z budynku.

Za dochód z budynków lub części budynków przez samego właściciela domu, lub członków jego gospodarstwa domowego zajętych, albo też innym osobom bezpłatnie do używania pozostawionych, uważa się czystą wartość użytkową, jaką budynek lub części tegoż przedstawiają ze względu na ich jakość i położenie, oraz miejscowe stosunki najmu.

Z budynków lub części budynków, których właściciel używa wyłącznie do gospodarstwa rolnego i lasowego lub do celów przemysłowych, na bezpłatne mieszkanie dla robotników i sług, na stodoły, stajnie dla bydła użytkowego i pociągowego, na składy, śpihalerze, na lokale fabryczne i maszynowe, nie oblicza się osobnego dochodu, natomiast przy ustalaniu dochodu z tych źródeł należy odpowiednio uwzględnić większą zyskowość przedsiębiorstw rolnych i leśnych lub przemysłowych, spowodowaną użytkowaniem tych budynków.

W takim razie wydatki niżej wyszczególnione mogą być uważane za pozycje potrącalne odnośnego przedsiębiorstwa rolnego i leśnego lub przemysłowego.

Od dochodu z budynków można potrącić w szczególności:

1) Rzeczywiście poniesione roczne wydatki na utrzymanie w dobrym stanie i remont budynków, łącznie z wydatkami na utrzymanie ogrodu, oraz wynajętych, łącznie z mieszkaniem, ruchomości urządzeń wodociągowych, gazowych i elektrycznych, wind itp.

Nie nadają się natomiast do potrącenia kosztów budowy, przebudowy lub ulepszenia budynku, oraz kosztów nabycia nowych sprzętów lub zaprowadzenia wymienionych wyżej urządzeń.

2) Stosowną kwotę za zużycie budynku, której wysokość oznaczyć należy z uwzględnieniem stanu, wieku, kosztów budowy itp.

3) Koszta ubezpieczenia budynku wraz z przyrzeczeniami od pożaru i innych klęsk.

4) Wynagrodzenie administratora i stróża budynku.

3. Zysk z przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych.

§ 28.

Za czysty zysk uważa się osiągnięty roczny przychód brutto łącznie z wartością pieniężną wyrobów przedsiębiorstwa, użytych w gospodarstwie domowym podatnika, po potrąceniu wszystkich wydatków ruchu, wyszczególnionych w § 19 niniejszego rozporządzenia.

Jeżeli podatnik prowadzi prawidłowo książki handlowe (art. 34, ustęp czwarty), można za podstawę obliczenia zysku przyjąć zamknięcie książkowe oraz sporządzone prawidłowo bilanse.

Jeżeli jednak książki handlowe, względnie zestawienia bilansowe, wykazują takie wydatki, których przy obliczaniu czystego zysku w myśl przepisów dekretu nie można potrącać, np. jeżeli w bilansie odliczono od zysku odsetki od własnego kapitału, włożonego w przedsiębiorstwo, lub wydatki,

wyłożone na prowadzenie gospodarstwa domowego, w takim razie kwoty tych wydatków należy doliczyć do wykazanego bilansowo zysku.

Zysk, osiągnięty przez spółkę handlową, lub przez więcej osób, wykonujących wspólnie to samo przedsiębiorstwo handlowe lub przemysłowe, lub inne, na zysk obliczone przedsiębiorstwo lub zatrudnienie, należy obliczyć według prawideł wyżej podanych i ustalić dla poszczególnych spółników w stosunku ich udziałów we wspólnym przedsiębiorstwie.

Przy obliczeniu czystego dochodu z wszelkich na zysk obliczonych zatrudnień i zajęć zawodowych mają zastosowanie powyższe przepisy, przy czym, jako koszt zatrudnienia, należy potrącić następujące wydatki:

a) na utrzymanie—nie zaś na pierwsze urządzenie—biur, kancelarii, pracowni, pokojów ordynacyjnych i t. p.;

b) na opłacenie współpracowników, pomocników i sług, przyjętych do celów zawodowych;

c) na zakupno materiałów, potrzebnych do wykonywania czynności zawodowych, jakoteż na utrzymanie w dobrym stanie i uzupełnienie — lecz nie zaś na pierwsze zakupno — potrzebnych przyborów, nadto na koszt jazdy w wykonywaniu zawodu ponoszone, koszt korespondencji i t. p.;

d) na ubezpieczenie przedmiotów i osób pod a) do e) wliczonych.

Jeżeli czynności przedsiębiorstwa handlowego lub przemysłowego, znajdującego się na obszarze obowiązywania dekretu, rozciągają się także poza ten obszar, należy do podstaw opodatkowania wliczyć osiągnięty zysk z całego przedsiębiorstwa.

Jeżeli jednak przedsiębiorstwo utrzymuje poza obszarem obowiązywania dekretu stałe czynności przez urządzenie filii, stanowiska fabrykacji, zakupna lub sprzedaży, agencji itp., należy osiągnięty zysk z tych czynności wyliczyć od opodatkowania w tym wypadku, jeżeli podatnik udowodni, że od zysku osiągniętego z tytułu czynności, wykonywanych poza obszarem obowiązywania dekretu, wymierzony i zapłacony został za ten sam rok podatek tego samego rodzaju.

Jeżeli podatnik tego nie udowodni, lub jeżeli okaże się, że nie cały zysk tam osiągnięty był opodatkowany, w takim razie należy także ten zysk, względnie nieopodatkowaną część zysku, wliczyć do podstaw wymiaru podatku.

Jeżeli czynności przedsiębiorstwa znajdującego się poza obszarem obowiązywania dekretu, rozciągają się na tutejszy obszar w sposób określony w poprzednim ustępie, to opodatkowaniu podlega tylko zysk osiągnięty z tutejszych czynności.

Jeżeli tutejsze stanowisko ruchu pozostaje z głównym zakładem w takim związku, że oddzielne obliczenie zysku nie da się skutecznie, należy obliczyć zysk z całego przedsiębiorstwa i rozdzielić stosownie z uwzględnieniem stosunku, w jakim poszczególne zakłady przemysłowe lub handlowe przyczyniają się do osiągnięcia całego zysku ze względu na rozmiary zakładów, poszczególnych kosztów czynności, wartość i wielkość produkcji, zbytu itp.

4. Dochód z płac służbowych i z najmu pracy.

§ 29.

Za dochód uważa się wszelkie wynagrodzenia w pieniądzu lub w naturze, jakie podatnik pobiera ze swego stosunku służbowego, lub też z tytułu najmu pracy wszelkiego rodzaju, łącznie z wszelkimi dodatkami, pobieranymi z powyższych tytułów, jak np. tantiemy, dywidendy, żetony itp.

Wynagrodzenie w naturze należy obliczyć według rzeczywistych miejscowych cen odnośnego roku podatkowego.

Jeżeli pobierane przez podatnika wynagrodzenie jest przeznaczone częściowo także na pokrywanie wydatków, spowodowanych wymogami służby lub pracy, należy od tego wynagrodzenia potrącić rzeczywiście poniesione na ten cel wydatki.

Od dochodu potrąca się zapłacone kwoty roczne na cele emerytalne, na ubezpieczenie i do kas przeczności.

5. Dochód z majątku w kapitałach i z praw.

§ 30.

Za dochód uważa się:

1) Odsetki z wszelkiego rodzaju krajowych i zagranicznych procentowych papierów wartościowych, publicznych i prywatnych.

2) Odsetki z lokat na rachunek bieżący i z wszelkich innych lokat procentowych w instytucjach kredytowych wszelkiego rodzaju bez względu na to, czy pieniądze są ulokowane w tutejszo krajowych, czy też w zagranicznych instytucjach.

3) Odsetki z wszelkiego rodzaju wierzytelności (pożyczek hipotecznych, wekslowych i wszelkich innych bez względu na ich formę).

4) Odsetki i dywidendy od wszelkiego rodzaju akcji, udziałów w towarzystwach handlowych i przemysłowych i t. p.

5) Dochód z prawa do wszelkiego rodzaju rent i innych powrotnych użytków lub świadczeń, które przysługują uprawnionemu dziedzicznie, dożywotnio, na czas nieograniczony lub na dożycie, na mocy umowy, jako wzajemne świadczenie w zamian za wartość majątkową, na mocy testamentu, darowizny lub fundacji rodzinnej.

§ 31.

Przy dochodzie z papierów wartościowych nie bierze się pod uwagę podwyższenia lub zmniejszenia się wartości kursowej papierów, jeżeli one nie stanowią przedmiotu przedsiębiorstwa.

Należy jednak doliczyć do dochodu zyski, rzeczywiście pobrane z przedsięwziętej w celach spekulacyjnych sprzedaży papierów wartościowych, wierzytelności, rent i t. p., po potrąceniu rzeczywiście poniesionych strat przy tego rodzaju interesach.

Odsetki, zawarte w nieoprocentowanych wierzytelnościach kapitałowych, przy których ma być zwrócony wyższy kapitał, niż pierwotnie był udzielony, należy doliczyć do dochodu tego roku, w którym je pobrano wraz z kapitałem.

Dochody w naturze obliczyć należy w pieniądzu według cen miejscowych przeciętnych w odnośnym roku podatkowym.

Przy annuitetach za dochód uważa się tylko kwota odsetek, zawarta w racie ryczałtowej.

§ 32.

Za dochód uważa się tylko odsetki i renty, rzeczywiście pobrane; kwoty tego rodzaju niepobrane (np. odroczone, darowane) lub nieściągalne nie stanowią dochodu, natomiast odsetki dopisane do wierzytelności na korzyść uprawnionego do poboru przyjmuje się jako uzyskany dochód, również kwoty na rachunek lat poprzednich później otrzymane, których z powyższych powodów nie wliczono w roku płatności do podstaw wymiaru, należy doliczyć w całości do dochodu tego roku, w którym zostały zapłacone.

Jeżeli podatnik twierdzi, że nie otrzymał odsetek lub rent, które mu się należały, winien to odpowiednio wykazać.

Koszta przechowywania i administracji papierów wartościowych można od dochodu potrącić.

Uwolnienia od podatku.

§ 33.

Co do wolnych od podatku zysków względnie dochodów ze źródeł, skierowanych ku popieraniu dobroczynnych lub ogólnie pożytecznych celów (art. 10 p. 2 dekretu), mają zastosowanie postanowienia § 9 niniejszego rozporządzenia.

Od podatku uwolnione są nadwyżki dochodu, stanowiące wyłącznie podwyższone pobory z tytułu płac funkcjonariuszów państwowych i niepaństwowych związków o charakterze publiczno-prawnym, oraz z tytułu poborów zaopatrzenia ich i ich rodzin (art. 10 p. 4).

Jeżeli zatem osoby wyżej wymienione, oprócz dochodów wolnych od podatku posiadają inne źródła dochodu, z których nadwyżka zysku, względnie dochodu, przekracza rocznie 4,000 mk., względnie 6,000 koron, należy przy obliczaniu przypadającego podatku od tej nadwyżki nie brać wogóle pod uwagę dochodów uwolnionych od podatku.

Od podatku wolne są także nadwyżki dochodu płynącego wyłącznie z poborów, wypłacanych z tytułu najmu pracy innego rodzaju, o ile nie przekraczają rocznie 8,000 mk., względnie 12,000 kor., zaś nadwyżki dochodu ze wszystkich innych źródeł dochodu podatnika, o ile nie przekraczają rocznie 4,000 mk., względnie 6,000 kor.

Co do tych osób zatem, które oprócz poborów, wypłacanych z tytułu najmu pracy, posiadają także inne źródła dochodu, należy celem ustalenia obowiązku podatkowego zliczyć osiągniętą rocznie nadwyżkę zysku, względnie dochodu, ze wszystkich źródeł dochodu podatnika i uwolnić ją od podatku tylko w tym wypadku, jeżeli nie przekracza rocznie 4,000 mk., względnie 6,000 kor.

Nadwyżka zysku, względnie dochodu, jeżeli przekracza wymienione w art. 10 p. 4 minimum, podlega podatkowi od pełnej kwoty, a nie tylko od tej części, która przekracza tę granicę.

Powstanie lub ustanie źródła dochodu w ciągu roku wojennego.

§ 34.

Jeżeli źródło dochodu powstanie dopiero w ciągu pewnego roku wojennego i skutek tego osiągnięty z tego źródła zysk względnie dochód nie obej-

muje pełnego kalendarzowego roku, należy osiągnąć w tym krótszym czasokresie zysk względnie dochód porównać z ustalić się mającym w drodze oszacowania normalnym zyskiem względnie dochodem za ten sam czas i wypadającą z porównania nadwyżkę zysku względnie dochodu obliczyć proporcjonalnie na cały rok, a z przypadającego od tej nadwyżki podatku wymierzyć tylko tę część, jaka wypadnie stosunkowo za ten krótszy czasokres (art. 18).

Przykład:

Z przedsiębiorstwa, które powstało dopiero dnia 1 lipca 1915 r., wynosił do końca roku 1915 zysk 12,000 M. Komisja ustaliła jako normalny zysk z tego samego czasu 4,000 M., — zatem nadwyżka zysku wynosiła za czas od 1 lipca do końca roku 1915 8,000 M., czyli za cały rok 16,000 M. Od tej nadwyżki przypada stawka podatkowa wedle art. 22 dekretu w kwocie 1,100 M., z której wymierzyć należy tylko część wypadającą stosunkowo za czas od 1 lipca do końca roku 1915, t. j. kwotę 550 M.

Jeżeli zaś źródło dochodu ustanie w ciągu roku wojennego, np. z powodu zaniechania przedsiębiorstwa, przeniesienia źródła dochodu na inną osobę i t. p. i wskutek tego zysk względnie dochód nie obejmuje pełnego kalendarzowego roku, należy osiągnięty w tym krótszym czasokresie zysk względnie dochód porównać z obliczonym proporcjonalnie za ten sam czas zyskiem względnie dochodem z roku 1913 i wypadającą z porównania nadwyżkę zysku względnie dochodu obliczyć proporcjonalnie na cały rok, a z przypadającego od tej nadwyżki podatku wymierzyć tylko tę część, jaka wypadnie stosunkowo za ten krótszy czasokres.

Przykład.

Z przedsiębiorstwa zaniechanego przez podatnika z dniem 1 lipca 1915 wynosił czysty zysk za czas od 1 stycznia do końca czerwca 1915 — 16,000 M., zaś normalny zysk w roku pokojowym 1913 — 4,000 M., czyli za czas od 1 stycznia do końca czerwca 1913 — 2,000 M.

Nadwyżka zysku wynosiła zatem za czas od 1-go stycznia do końca czerwca 1915 kwotę 14,000 M., czyli za cały rok 28,000 M. — od tej nadwyżki przypada stawka podatkowa w myśl art. 22 dekretu 27,000 M., z której wymierzyć należy tylko część, wypadającą w stosunku za czas od 1-go stycznia do końca czerwca 1915 r., t. j. kwotę 1,350 M.

Jeżeli podatnik posiada więcej źródeł dochodu, z których tylko jedną powstałą lub też ustalą w ciągu roku wojennego, należy nadwyżkę zysku względnie dochodu z tego źródła, obliczoną według powyższych zasad na cały rok, doliczyć do podległych opodatkowaniu nadwyżek z zysku względnie dochodu z innych źródeł, a z przypadającego od łącznej sumy nadwyżek podatku wymierzyć tylko proporcjonalną część według następującego przykładu:

Nadwyżka zysku względnie dochodu wynosiła w roku wojennym 1915:

- a) z gruntów — 3,000 M.,
- b) z budynków — 5,000 M.,

c) z przedsiębiorstw od 1-go stycznia do końca czerwca 1915 — 4,000 M., czyli za cały rok 1915 — 8,000 M. Razem: 16,000 M.

Od tej nadwyżki przypada stawka podatkowa w myśl art. 22 dekretu 1,100 M., z której wymierzyć należy tylko część wypadającą proporcjonalnie od nadwyżki (16,000 M. — 4,000 M., potrącone wskutek ustania źródła dochodu ad c) = 12,000 M. wedle następującej proporcji:

$$X : 1,100 \text{ M.} = 12,000 \text{ M.} : 16,000 \text{ M.}$$

$$X = \frac{1,100 \times 12,000 \text{ M.}}{16,000 \text{ M.}} = 825 \text{ M.}$$

Stawka podatkowa.

§ 35.

Przy wyznaczeniu stawki podatkowej w myśl art. 22 i 24 dekretu należy zważać na to, aby z podległej podatkowi nadwyżki zysku, względnie dochodu po potrąceniu przypadającej stawki podatkowej nie pozostało mniej, niż 8,000 M., względnie 12,000 K. lub 4,000 M., względnie 6,000 K. (art. 23).

W danym razie należy jako podatek od zysków wojennych wymierzyć tylko tę kwotę, jaka przekracza wymienione wyżej minimum uwolnione od podatku (art. 11 p. 4).

Miejsce opodatkowania.

§ 36.

Jeżeli zachodzi wątpliwość, w którym okręgu wymiarowym ma być wymierzony podatek od zysków wojennych dla pewnego podmiotu podatkowego ze względu na postanowienia art. 25 dekretu, władze skarbowe I instancji mają po poprzednim wzajemnym porozumieniu się w drodze pisemnej w każdym poszczególnym wypadku przedłożyć odnośną sprawę do rozstrzygnięcia Ministerstwu Skarbu.

Organa wymiarowe.

§ 37.

Do uskutecznienia czynności połączonych z wymiarem podatku od zysków wojennych, w szczególności do oszacowania podległej podatkowi nadwyżki zysku względnie dochodu i wyznaczenia stawki podatkowej dla wszystkich podmiotów podatkowych za wyjątkiem towarzystw sprawozdawczych, powołane są dla każdego okręgu wymiarowego okręgowe komisje podatku od zysków wojennych (art. 26 dekretu). Okręgiem wymiarowym jest okręg Inspektoratu skarbowego.

Okręgi Zarządów skarbowych w Warszawie i Łodzi stanowią odrębne okręgi wymiarowe.

W okręgu Inspektoratu skarbowego do spraw podatków bezpośrednich w Lublinie, oraz w okręgu Zarządu skarbowego miasta Łodzi należy stworzyć osobną komisję dla miasta Lublina, względnie Łodzi, a osobną dla powiatu ziemskiego.

W okręgu wymiarowym Zarządu skarbowego st. m. Warszawy należy utworzyć tyle komisji, ile utworzono w swoim czasie na mocy rozporządzenia byłego ces. niemieckiego General-Gubernatorstwa Warszawskiego z dnia 15 stycznia 1917 r. Nr. 367 (Dz. rozp. Nr. 86) w sprawie poboru podatku od majątku, a to z zakresem terytorjalnym w swoim czasie unormowanym.

Władzami skarbowymi I instancji są Zarządy skarbowe st. m. Warszawy i m. Łodzi, względnie Inspektoraty skarbowe do spraw podatków bezpośrednich w Kielcach, Lublinie, Piotrkowie i Radomiu, a na pozostałym obszarze obowiązywania dekretu Inspektoraty skarbowe.

§ 38.

Okręgowe Komisje podatku od zysków wojennych składają się z wyznaczonego przez władzę skarbową I instancji urzędnika skarbowego jako przewodniczącego, i z 8 członków (art. 26).

Czterech członków komisji wybierają w okręgach wymiarowych ziemskich Sejmiki Powiatowe, zaś w okręgach wymiarowych miejskich Warszawskim, Łódzkim i Lubelskim, Rady miejskie z pośród osób do opłacania tego podatku obowiązanych.

Resztę członków komisji mianuje Władza skarbową I instancji. Mianowanymi członkami Komisji mogą być także osoby nie podlegające podatkowi od zysków wojennych, jeżeli można po nich oczekiwać skutecznej pomocy w czynnościach wymiaru tego podatku.

Przy wybieraniu i mianowaniu członków komisji należy uważać na to, aby istniejące w danym okręgu wymiarowym przynajmniej główne kategorie dochodu były zastąpione o ile możliwości równomiernie (art. 27).

Dla przewodniczącego i każdego członka komisji wyznacza się w ten sam sposób zastępcę na wypadek czasowej przeszkody lub też ustąpienia (art. 28).

§ 39.

Celem utworzenia okręgowych komisji podatku od zysków wojennych, władze skarbowe I instancji mają odnieść się piśmiennie za potwierdzeniem odbioru w okręgach wymiarowych ziemskich do Sejmików powiatowych, zaś w okręgach wymiarowych miejskich Warszawskim, Łódzkim i Lubelskim do Rad miejskich, aby w myśl postanowień art. 27 i 28 dekretu wybrały w terminie ośmiodniowym czterech członków i czterech zastępców członków komisji z pośród osób, obowiązanych do opłacania podatku od zysków wojennych.

Rada miejska st. m. Warszawy ma wybrać po czterech członków i czterech zastępców dla każdej komisji.

Jeżeli Sejmiki powiatowe, względnie Rady miejskie w wyznaczonym terminie nie wybiorą wcale członków i zastępców, lub też wybiorą mniejszą, niż przepisana, ilość tychże, wówczas, gdy to nastąpiło z oczywistej winy uprawnionych do wyboru, władza skarbową I instancji ma sama zamianować także i tych członków lub zastępców, względnie brakującą ilość tychże.

W ten sam sposób władza skarbową I instancji postąpi w wypadku, jeżeli wybrani przez Sejmiki powiatowe względnie Rady miejskie członkowie komisji odmówią prawidłowego współdziałania w obradach, np. przez odmówienie złożenia przyrzeczenia zachowania w ścisłej tajemnicy obrad komisyjnych co do stosunków majątkowych, dochodowych i familijnych płatników podatku.

§ 40.

Przewodniczący zwołuje komisję, kieruje jej czynnościami, wykonuje jej uchwały i jest odpowiedzialny za należyte zastosowanie postanowień dekretu niniejszego rozporządzenia.

W razie czasowej przeszkody u przewodniczącego obejmuje przewodnictwo jego zastępca, który w danym razie wchodzi w wszelkie prawa i obowiązki przewodniczącego.

Na każde posiedzenie komisji przewodniczący ma zaprosić wszystkich członków komisji.

W miejsce nie mogących przybyć członków wybranych przewodniczący ma zaprosić wybranych zastępców, a w miejsce nie mogących przybyć mianowanych członków mianowanych zastępców.

Zaproszeni w ten sposób zastępcy wstępują pod każdym względem w prawa i obowiązki członków.

Od członków komisji przewodniczący ma odebrać na wstępie ich urzędowania przyrzeczenie przez podanie ręki w miejsce przysięgi, że przy rozprawach komisji postępować będą bez względu na osobę wedle najlepszej wiedzy i sumienia i że zachowywać będą w ścisłej tajemnicy rozprawy i dochodzące do ich wiadomości podczas obrad komisji stosunki majątkowe, dochodowe i familijne osób, obowiązanych do opłacenia podatku od zysków wojennych.

Przytem przewodniczący winien zwrócić uwagę członków komisji na postanowienia karne, zawarte w art. 51 dekretu.

§ 41.

Komisje są zdolne do powzięcia ważnych uchwał, jeżeli oprócz przewodniczącego lub jego zastępcy na posiedzenie przybędzie przynajmniej połowa członków (zastępców).

Gdyby na posiedzenie nie przybyła zdolna do powzięcia uchwał ilość członków (zastępców), przewodniczący ma zaprosić na najbliższe posiedzenie piśmiennie wszystkich członków z uwagą, że komisja będzie zdolna do powzięcia ważnych uchwał także bez względu na ilość członków, przybyłych na posiedzenie.

Uchwały komisji zapadają bezwzględną większością głosów obecnych członków.

Przewodniczący głosuje tylko w razie równości głosów.

Jeżeli przy głosowaniu nad wysokością pewnej cyfry nie można osiągnąć bezwzględnej większości głosów, to należy głosy za cyfrą najniekorzystniejszą dla podatnika doliczać tak długo do głosów za cyfrą najbliższą, dla podatnika korzystniejszą, aż okaże się większość, jak to okazuje się z następującego przykładu:

W komisji, złożonej z 8 członków, są następujące zdania co do wysokości dochodu podatnika: A) szacuje dochód na 5,000 mk., B) na 8,000 mk., C) na 10,000 mk., D) na 12,000 mk., E) na 13,000 mk., F) na 14,000 mk., G) na 15,000 mk., wreszcie H) na 16,000 mk.

Doliczając głos za cyfrą najniekorzystniejszą dla podatnika (16,000 M.) do głosów za najbliższymi cyframi, dla podatnika korzystniejszymi (t. j. 15,000 M., 14,000 M., 13,000 M. i 12,000 M.), wypadnie uchwała komisji na oszacowanie dochodu podatnika na 12,000 M.

Z każdego posiedzenia komisji winien być sporządzony protokół obrad, który podpisują przewodniczący lub jego zastępca i dwóch przy obradach obecnych członków lub zastępców.

§ 42.

Podczas obrad nad opodatkowaniem członka komisji, jego małżonki lub jego krewnych albo powinowatych w linii wstępnej lub zstępnej, lub do trzeciego stopnia linii bocznych, albo podczas obrad nad opodatkowaniem słuźbodawcy członka komisji, lub jeżeli członek może spodziewać się z uchwały znacznej korzyści lub szkody, winien ten członek komisji oddalić się przed obradami i powzięciem uchwały.

Przewodniczący ma w podobnym wypadku oddać przewodnictwo swemu zastępcy.

Dla zapobieżenia późniejszym zarzutom należy zapisywać w protokóle obrad, że postanowienie powyższe zostało zachowane.

§ 43.

Do rozstrzygnięcia w sposób ostateczny odwołań wniesionych przeciw dokonywanym przez okręgowe komisje wymiarom podatku od zysków wojennych powołana jest komisja apelacyjna.

Komisja apelacyjna składa się z wyznaczonego przez Ministerstwo Skarbu urzędnika skarbowego jako przewodniczącego i z 12 członków mianowanych przez Ministerstwo Skarbu.

Sześciu członków mianuje Ministerstwo Skarbu z pośród osób, zaproponowanych przez organizacje zawodowe.

Dla przewodniczącego i każdego członka komisji apelacyjnej mianuje Ministerstwo Skarbu w ten sam sposób zastępcę.

Regulamin obowiązujący dla okręgowych komisji podatku od zysków wojennych ma także zastosowanie dla komisji apelacyjnej.

Jeżeli instytucje powołane do przedstawienia kandydatów na członków i zastępców członków komisji apelacyjnej nie uczynią tego w terminie wyznaczonym, wówczas tych członków i zastępców członków mianuje Ministerstwo Skarbu według własnego wyboru.

§ 44.

Komisja apelacyjna nie jest w swem orzeczeniu związana granicami zakresłonymi we wnioskach, zawartych w odwołaniach podatnika lub przewodniczącego okręgowej komisji, lecz ma z urzędu przestrzegać należycie zastosowania ustawy i właściwego oszacowania.

Jeżeli z powodu odwołania samego podatnika komisja apelacyjna uzna, że wymiar podatku należałoby podwyższyć, ma zwrócić sprawę do właściwej w tym wypadku okręgowej komisji, celem uskutecznienia odpowiedniego dodatkowego wymiaru podatku, przeciw któremu przysługuje podatnikowi jakoteż przewodniczącemu komisji okręgowej ponownie prawo odwołania się.

Komisji apelacyjnej i jej przewodniczącemu przysługują co do ustalenia podległej podatkowi nadwyżki zysku, względnie dochodu te same uprawnienia, jakie przysługują okręgowej komisji i jej przewodniczącemu.

Postępowanie.

§ 45.

Celem przygotowania materiału potrzebnego do wymiaru podatku od zysków wojennych władze skarbowe I instancji mają przede wszystkim przystąpić do sporządzenia spisu wszystkich przypuszczalnie do opłaty tego podatku obowiązanych osób fizycznych i prawnych (zją wyjątkiem towarzystw sprawozdawczych) zamieszkałych względnie mających swoją siedzibę w ich okręgu.

Celem uzyskania środków pomocniczych do sporządzenia powyższego spisu władze skarbowe I instancji mają we wszystkich miastach liczących ponad 10,000 mieszkańców wezwać za pomocą publicznego obwieszczenia według wzoru I właścicieli domów mieszkalnych, względnie ich pełnomocników, rzadców lub administratorów domów, aby w terminie w obwieszczeniu wyznaczonym sporządzili i złożyli u władzy skarbowej wykaz mieszkańców domu według ostatniego faktycznego stanu, na formularzach według wzoru 3, które władza skarbowa wydać będzie bezpłatnie.

W obwieszczeniu należy wyraźnie zaznaczyć, że niezłożenie wykazów w wyznaczonym terminie, lub też świadome złożenie wykazu niezgodnego z faktycznym stanem karane będzie na zasadzie postanowień art. 52 dekretu grzywną do wysokości 10,000 M., względnie 15,000 Kor.

Wykaz mieszkańców, który ułożyć należy według mieszkań i lokali handlowych lub przemysłowych, ma zawierać imię i nazwisko oraz zawód względnie zatrudnienie osób, które wynajmują lub użytkują bezpłatnie mieszkanie lub lokal handlowy względnie przemysłowy, tudzież tych, którzy od tych osób odnajmują części mieszkania.

W wykazie należy dokładnie wymieniæ także ilość i jakość ubikacji oraz wysokość komornego, względnie wartość czynszową mieszkania.

Z członków rodziny należy wymieniæ w wykazie tylko te osoby, które mają własne swe źródło dochodu.

Szczegółowe objaśnienia co do sposobu sporządzenia tych wykazów umieszczone są na pierwszej stronie formularza.

Od obowiązku złożenia wykazu mieszkańców uwolnieni są właściciele hoteli i domów zajezdnych, jednak tylko co do zajeżdżających do nich podróżnych.

O spisy mieszkańców, którzy w budynkach wojсковых lub państwowych zajmują mieszkania, należy postarać się za pośrednictwem odnośnych władz wojskowych lub państwowych.

§ 46.

Po upływie terminu wyznaczonego w obwieszczeniu władza skarbowa I instancji ma wezwać indywidualnie według wzoru 4 wszystkich tych, którzy nie uczynili zadość wezwaniu zamieszczonemu w publicznym obwieszczeniu, aby w terminie ośmiu dniowym złożyli wykazy mieszkańców pod zagrożeniem przewidzianej w art. 52 dekretu grzywny, którą cyfrowo należy oznaczyć.

W razie bezskutecznego upływu terminu należy zagrożoną grzywnę nałożyć i ponownie wezwać o-

bowiązanego do złożenia wykazu mieszkańców pod zagrożeniem grzywny w wyższej kwocie.

Osobę obowiązującą do złożenia wykazu można karać kilkakrotnie grzywną, jeżeli bez dostatecznego usprawiedliwienia nie uczyni zadość wezwaniu Władzy.

Złożone wykazy mieszkańców należy niezwłocznie przejrzeć i, o ile to byłoby potrzebne, uzupełnić względnie sprostować.

§ 47.

Równocześnie z obwieszczeniem o obowiązku przedłożenia wykazu mieszkańców władze podatkowe I instancji mają za pomocą publicznego obwieszczenia, ułożonego według wzoru 2, wezwać wszystkie osoby fizyczne i prawne (za wyjątkiem towarzystw sprawozdawczych), które w latach wojennych 1914 do włącznie 1918 osiągnęły nadwyżkę zysku względnie dochodu podległą podatkowi od zysków wojennych, aby w terminie 14 dniowym, licząc od dnia ogłoszenia obwieszczenia, złożyły u władzy skarbowej I instancji zeznanie dochodu na przepisany formularz (wzór 7) na każdy rok wojenny osobno.

W obwieszczeniu ma być zawarte także wezwanie kuratorów spadków wakujących do złożenia takiego zeznania odnośnie do majątku spadkowego.

Formularze zeznań należy wydawać bezpłatnie. Zeznanie dochodu może być albo wniesione piśmiennie, albo złożone ustnie do protokołu. W tym ostatnim wypadku należy również używać przepisanego formularza (wzór 7).

Obwieszczenie ma zawierać także wezwanie do złożenia w tym samym terminie rocznych sprawozdań i bilansów przez Towarzystwa sprawozdawcze, wreszcie wymienione w art. 47 i 48 dekretu postanowienia karne za dopuszczenie się ukrócenia lub zatajenia podatku od zysków wojennych.

§ 48.

W miarę składania przez podatników zeznań dochodu władza skarbową I instancji ma natychmiast wciągnąć ich do spisu osób podlegających podatkowi od zysków wojennych.

Sporządzenie tego spisu polega na tem, że dla każdego poszczególnego podatnika zakłada się arkusz wymiarowy według wzoru 13, do którego po wypełnieniu rubryk pierwszej strony dołącza się złożone przez podatnika zeznanie dochodu a następnie przeprowadzone dochodzenia i inne akta, odnoszące się do wymiaru podatku dla tej osoby.

§ 49.

Niezależnie od tego władza skarbową I instancji ma, przy ewentualnym współdziałaniu informatorów z grona osób zaufania godnych, z wykazów mieszkańców i przy pomocy aktów wymiarowych innych podatków bezpośrednich, jak np. aktów obliczenia podatku gruntowego i podymnego, aktów wymiaru podatku repartycyjnego, od nieruchomości miejskich, od majątku wykupionych patentów handlowych i przemysłowych i t. p. wysledzić wszystkie osoby podlegające przypuszczalnie podatkowi od zysków wojennych oprócz tych, którzy już przedłożyli zeznanie dochodu.

Władze skarbowe I instancji, w których okręgu Związki samorządne pobierały w latach wojennych

podatek od zysków wojennych, mają, powołując się na postanowienie art. 35 dekretu, zażądać od tych Związków wykazu imiennego osób, którym podatek ten wymierzono, z podaniem sumy opodatkowanego zysku względnie dochodu i wymierzonej stawki podatkowej oraz lat, za które wymiar podatku nastąpił.

Wykaz ten ma służyć również jako środek pomocniczy do wysledzenia obowiązanych do opłacenia podatku od zysków wojennych.

§ 50.

Dane co do obowiązanych do opłaty podatku spadków wakujących należy zebrać w drodze informacji u organów publicznych, powołanych do współdziałania przy postępowaniu spadkowym, względnie przy wymiarze lub poborze podatku spadkowego (opłaty spadkowej) i posiłkować się przytem odnośnymi aktami, księgami hipotecznymi, aktami notariuszów, aktami wymiaru podatku spadkowego (opłat spadkowych), księgami opłat (art. 1 rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z 12 listopada 1918 r. „Monitor P.“ Nr. 205) i t. p.

Wymienione wyżej organa są obowiązane do udzielenia potrzebnych dat do wymiaru podatku od zysków wojennych (art. 35 dekretu).

§ 51.

Dla każdego, kto przypuszczalnie obowiązany jest do opłacenia podatku od zysków wojennych, należy złożyć osobno arkusz wymiarowy (wzór 13) i równocześnie wezwać każdą osobę indywidualnie według wzoru 6 do złożenia zeznania dochodu w terminie ośmiodniowym pod zagrożeniem oszacowania nadwyżki zysku względnie dochodu podległej podatkowi i wymiaru podatku z urzędu na podstawie danych, któremi organ wymiarowy rozporządza (art. 32).

Takie same wezwania należy wystosować w tym wypadku, jeżeli z całego ekonomicznego położenia podatnika i wysokości jego wydatków domowych i osobistych należy przypuszczać, że podatnik posiada dochód ze źródeł władzy nieznanymi (art. 33 ust. 1 dekretu).

Okoliczności, z których Władza skarbową może wnosić o ekonomicznym położeniu podatnika, są: wielkość i jakość zajmowanego mieszkania, wysokość opłaconego komornego, ilość zajętej w gospodarstwie domowym służby osobistej, zbytłowny tryb życia, utrzymywanie ekwipaży, automobilów, mieszkania letnie i t. p.

W tych wypadkach należy przyjąć, że ogólny dochód podatnika w czasie miarodajnym nie był mniejszy od jego wydatków domowych i osobistych (art. 33 ustęp drugi dekretu).

§ 52.

Wezwania do złożenia zeznania dochodu mają być doręczane podatnikom za potwierdzeniami odbioru, które złożone należy do odnośnych arkuszy wymiarowych przeznaczonych dla każdego poszczególnego podatnika. Datę doręczenia wezwania uwidocznic należy na pierwszej stronie arkusza wymiarowego.

Na wpływających zeznaniach dochodu należy zanotować dzień złożenia i datę tę uwidocznic także

na pierwszej stronie właściwego arkusza wymiarowego.

§ 53.

Celem przygotowania materiału dla komisji okręgowych władza skarbową I instancji ma złożone przez podatników zeznania sprawdzić i w razie potrzeby uzupełnić lub sprostować (art. 34).

W tym celu władza skarbową I instancji prowadzi przy współudziale informatorów lub rzeczoznawców, oraz przy pomocy aktów wymiarowych innych podatków bezpośrednich, dochodzenia na formularzach (wzory 8 do 12) dla obliczenia czystego zysku względnie dochodu ze wszystkich źródeł każdego poszczególnego podatnika z lat wojennych 1914 do 1918 włącznie, jakoteż normalnego zysku względnie dochodu z roku 1913 lub przeciętnego z lat 1911 do 1913, potrzebnego do porównania celem ustalenia nadwyżki podległej podatkowi.

Celem zbadania stosunków dochodowych podatników i wogóle wszelkich szczegółów i danych potrzebnych do obliczenia zysku względnie dochodu władza skarbową ma prawo w razie potrzeby przesłuchać podatnika, jakoteż rzeczoznawców i inne zaufania godne osoby jako świadków lub informatorów.

Jeżeli świadkowie lub informatorowie mieszkają w innym okręgu, należy zwrócić się o ich przesłuchanie do władzy skarbowej I instancji miejsca zamieszkania świadka lub informatora.

§ 54.

Na żądanie władzy skarbowej rzeczoznawcy i świadkowie mają zeznania sądownie zaprzysiądz (art. 34).

Zaprzysiężenie świadków i rzeczoznawców należy ograniczyć do wypadków szczególnie ważnych i zawiłych.

Przysięgę odbierze Sąd Pokoju miejsca zamieszkania świadka względnie rzeczoznawcy.

Władza skarbową I instancji winna przed skierowaniem sprawy do Sądu przesłuchać protokółarnie świadka, względnie rzeczoznawcę, zwrócić uwagę jego protokółarnie na to, że będzie zeznania swe ewentualnie musiał sądownie zaprzysiądz i dopiero wówczas, gdyby Władza skarbową I instancji miała uzasadnione wątpliwości co do prawdziwości zeznania, przesłać odnośny protokół przesłuchania do właściwego Sądu pokoju celem zniewolenia świadka względnie rzeczoznawcy do stwierdzenia jego protokółarnych zeznań przysięgą.

Co do podatników, którzy prowadzą prawidłowo ksiązkę handlową lub gospodarczą, Władza skarbową może zarządzić przedłożenie i zbadanie tych ksiąg (art. 34 ustęp 4).

Władza skarbową I instancji przeprowadza w ten sam sposób także dochodzenia celem zebrania danych, potrzebnych do oszacowania podległej podatkowi nadwyżki zysku względnie dochodu i wymiaru podatku co do podatników, którzy nie złożyli zeznań (art. 34 ustęp 5).

§ 55.

Takie same dochodzenia na wymienionych wyżej formularzach Władza skarbową I instancji ma przeprowadzić także co do tych źródeł dochodu,

które znajdują się wprawdzie w jej okręgu, jednak należą do osób prawnych i fizycznych, mających swoją siedzibę względnie miejsce zamieszkania lub stałego pobytu w okręgu wymiarowym innej władzy skarbowej I instancji. Dochodzenia te należy następnie, nie oczekując wezwania odnośnej Władzy wymiarowej, przesłać tej Władzy skarbowej I instancji, która na zasadzie postanowień art. 25 dekretu jest właściwą do wymiaru podatku dla odnośnej osoby.

§ 56.

Przy prowadzeniu powyższych dochodzeń na żądanie organów wymiarowych obowiązane są publiczne władze i urzędy oraz wszystkie organa, pełniące funkcje publiczne, do udzielania pomocy prawnej (art. 35).

Zakłady kredytowe, banki, oraz inne przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe winny na wezwanie Władzy skarbowej dozwalać wglądu we wszystkie księgi, akta i dokumenty, dotyczące się stosunków majątkowych i dochodowych podatnika i udzielać odpisów z nich lub piśmiennych wyjaśnień (art. 35 ustęp 2).

W wezwaniu takim wystosowanym piśmiennie należy się zawsze powołać na przepis art. 35 dekretu i zaznaczyć, że przeciw wezwaniu może zainteresowany wnieść zarzuty w terminie dni 8 od dnia doręczenia wezwania.

Organy wymiarowe obowiązane są wniesione zarzuty niezwłocznie przedłożyć do rozstrzygnięcia Ministerstwu Skarbu.

Aż do czasu rozstrzygnięcia zarzutów przez Ministerstwo Skarbu, organa wymiarowe mają obowiązek wstrzymać się z wykonaniem przysługujących im w takich wypadkach praw (art. 35).

§ 57.

Co do praw świadków lub rzeczoznawców do uchylenia się od zeznania, są miarodajne przepisy art. 370 i art. 523 ustawy postępowania sądowego cywilnego.

§ 58.

Po przeprowadzeniu powyższych dochodzeń należy natychmiast przystąpić do cyfrowego sformułowania wniosku dla komisji okręgowej co do każdego poszczególnego podatnika.

W tym celu Władze skarbowe I instancji mają ostateczne cyfrowe wyniki dochodzeń, przeprowadzonych co do każdej kategorii źródeł dochodu poszczególnego podatnika, wpisać w odnośnych rubrykach na drugiej stronie założonego dla niego arkusza wymiarowego tak odnośnie do roku pokojowego 1913, jak i poszczególnych lat wojennych 1914 do 1918, następnie obliczyć i w rubryce 13 arkusza wymiarowego uwidocznic nadwyżki zysku względnie dochodu, osiągnięte w poszczególnych latach wojennych, a w następnych rubrykach przypadające za te lata stawki podatkowe i łączną sumę tych stawek.

§ 59.

Ponieważ w myśl art. 66 dekretu kwoty zapłacone tytułem podatku od zysków wojennych, wymierzone na zasadzie poprzednio obowiązujących przepisów, należy uwzględnić i potrącić przy obecnym wymiarze podatku od zysków wojennych, władze

skarbowe I instancji w byłej okupacji austro-węgierskiej, w której ten podatek pobierano przy podatku repartycyjnym w latach 1917—1918, mają zbadać z aktów wymiarowych tego ostatniego podatku, w jakiej kwocie wymierzono za te lata podatki od zysków wojennych dla odnośnego podatnika.

Jeżeli po poprzednim sprawdzeniu w kasie skarbowej lub przez złożenie odpowiedniego kwitu kasowego przez podatnika okaże się, że podatek ten został zapłacony, należy wykazać do potrącenia od łącznej sumy stawek podatkowych w rubryce 15 arkusza wymiarowego, zapłaconą kwotę tytułem tego podatku i w rubryce tej postawić wniosek do komisji na wymierzenie podatku od zysków wojennych tylko w resztującej kwocie.

Władze skarbowe I instancji, w których okręgu Związki samorządne pobierały podatek od zysków wojennych, postąpią w tym wypadku analogicznie na podstawie wykazów, zażądanych od Związków samorządnych w postępowaniu przygotowawczym (ustęp drugi § 49 niniejszego rozporządzenia), jednak po poprzednim wezwaniu podatnika do złożenia dowodu (kwitu kasowego) na zapłacony podatek od zysków wojennych na rzecz wspomnianych wyżej Związków.

§ 60.

Po przygotowaniu wniosków do komisji dla poszczególnych podatników na odnośnych arkuszach wymiarowych należy założyć dla użytku komisji przy jej obradach rejestr wymiaru według wzoru 15, który jest zarazem rejestrem poboru podatku.

Do rejestru tego należy wciągnąć pod liczbą bieżącą wszystkich tych podatników, co do których przygotowano w odnośnych arkuszach wymiarowych wnioski dla komisji.

Władza skarbowa ma wypełnić tylko pierwsze trzy rubryki rejestru i uwidocznic liczbę bieżącą rejestru na pierwszej stronie arkuszy wymiarowych poszczególnych podatników.

Władze skarbowe I instancji, w których okręgu znajduje się dwie lub więcej kas skarbowych, mają sporządzić rejestr wymiaru i poboru podatku według kas dla każdej odrębnie.

§ 61.

Rejestr wymiaru i arkusze wymiarowe poszczególnych podatników wraz z dołączonym do tychże materiałem wymiarowym (wezwanie do złożenia zeznania dochodu z potwierdzeniem odbioru, zeznanie dochodu podatnika, przeprowadzone dochodzenia, wyciągi z innych aktów wymiarowych i t. p.) należy przesyłać Przewodniczącemu okręgowej komisji, który po ich przejrzaniu, zbadaniu i w razie potrzeby ewentualnym sprostowaniu zeznań podatników przedkłada je komisji do powzięcia uchwały (art. 37).

§ 62.

Na podstawie przedłożonych aktów komisji przystępuje do ustalenia obowiązku podatkowego, oszacowania nadwyżki zysku względnie dochodu, podległego opodatkowaniu i wymierzenia stawki podatkowej dla każdego poszczególnego podatnika.

Zadaniem Komisji jest, aby we wszystkich wypadkach oszacowanie zbliżało się jaknajbardziej do rzeczywistego zysku, względnie dochodu. W szczególności powinna ona dążyć do tego, aby kwota jej szacunku od-

powiadała tej, którąby podatnik na podstawie swych rzeczywistych stosunków ekonomicznych należycie obliczył i zeznał w myśl postanowień dekretu.

Komisja winna wyrobić sobie zdanie w wypadkach, w których zeznanie wniesiono, czy zeznanie to zgadza się ze stosunkami rzeczywistymi, zbadanymi i wogóle komisji wiadomymi.

W tym celu tak Przewodniczącemu, jak i Komisji przysługują te same uprawnienia, jakie w myśl postanowień art. 34 i 35 dekretu przysługują Władzy skarbowej I instancji.

Uchwały Komisji, dotyczące wyników oszacowania zysku względnie dochodu i ustalenia stawki podatkowej dla każdego podatnika należy wpisać w odpowiednich rubrykach każdego arkusza wymiarowego i rejestru wymiaru.

Jeżeli uchwała komisji co do cyfrowego obliczenia zysku względnie dochodu i potrąceń, tudzież ustalenia stawki podatkowej dla podatnika, zgodną jest z wnioskiem Władzy skarbowej, można w rubrykach odnośnych arkusza wymiarowego zamiast cyfr wpisać słowo „zgodnie z wnioskiem“.

§ 63.

Po ukończeniu czynności wymiarowych, t.j. po dokonaniu oszacowania nadwyżek dochodu i ustaleniu stawki podatkowej dla wszystkich podatników, podlegających obowiązkowi opłacania podatku od zysków wojennych, Przewodniczący komisji prześle wszystkie akta wymiarowe (arkusze wymiarowe z załącznikami), rejestr wymiaru, który podpisać ma Przewodniczący lub jego zastępca i dwóch przy obradach obecnych członków lub zastępców członków komisji, oraz protokoły obrad władzy skarbowej I instancji.

§ 64.

Na podstawie rejestru wymiaru Władza skarbowa sporządzi dla wszystkich podatników nakazy płatnicze na przepisanych formularzach według wzoru 17.

Mają one zawierać także kwotę oszacowanej nadwyżki zysku względnie dochodu, podległej podatkowi i sposób jej obliczenia, nadto pouczenia o środkach prawnych i terminach zapłaty podatku (art. 39).

Wykazy płatnicze należy doręczać podatnikom ze względu na postanowienia art. 51 dekretu zabezpieczone (np. w formie używanej przy telegramach) za potwierdzeniami odbioru, które w miarę skutecznionych doręczeń ma Władza skarbowa przesyłać kasie skarbowej.

Władza skarbowa na również zaraz po otrzymaniu rejestru wymiaru podatku sporządzi odpis tegoż i przesyłać go niezwłocznie kasie skarbowej z poleceniem, aby w miarę, jak będzie otrzymywała od Władzy skarbowej dowody doręczenia nakazów płatniczych, wpisywała w odnośnej rubryce rejestrów daty doręczenia podatnikom tych nakazów, albowiem od dat tych zawisłe są terminy płatności podatku i obliczenie odsetek za zwłokę (art. 44).

Po wpisaniu dat doręczenia nakazów płatniczych kasa skarbowa odsyła dowody doręczeń napowrót Władzy skarbowej, która zarządzić ma złożenie tych dowodów do arkuszy wymiarowych odnośnych podatników.

Zapadłe półroczne raty podatku, — z których pierwsza płatną jest w 30 dni po doręczeniu nakazu płatniczego, zaś druga i trzecia rata w pół roku po terminie zapłaty raty poprzedniej — o ile nie zostały zapłacone w ciągu 14 dni po terminie płatności, będą ściągnięte

wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 1% miesięcznie, przyczem stosować należy przepisy o ściąganiu należności skarbowych (art. 44).

Odwołania.

§ 65.

Przeciw wynikowi oszacowania i wymiarowi stawki podatkowej przysługuje tak podatnikowi, jak i Przewodniczącemu komisji prawo odwołania się do komisji apelacyjnej w terminie czterotygodniowym, który biegnie dla podatnika od następnego dnia po doręczeniu mu odnośnego nakazu płatniczego, zaś dla Przewodniczącego od dnia powzięcia uchwały komisji (art. 40).

Przewodniczący obowiązany jest wnieść odwołanie w tym wypadku, jeżeli obliczenie zysku, względnie dochodu, lub potrąceń, dokonane przez komisję, nie odpowiada przepisom dekretu, lub też postanowienia dekretu w inny sposób ze szkodą interesów Państwa lub podatników zostały naruszone.

Jeżeli odwołanie wniesie Przewodniczący, należy o tem, z podaniem powodów, zawiadomić odnośnego podatnika, któremu przysługuje prawo wnieść w przeciągu 14 dni odpowiedź do władzy skarbowej I instancji.

§ 66.

Złożone odwołania przesyła Władza skarbową, dołączając odnośne arkusze wymiarowe, wraz z załącznikami Przewodniczącemu, który zasięga następnie opinii komisji na posiedzeniu, w tym celu zwołanem.

Opinię komisji z dokładnem umotywowaniem zapisać należy na trzeciej stronie odnośnych arkuszów wymiarowych.

Opinię ma podpisać Przewodniczący, względnie jego zastępca, i dwóch obecnych przy obradach członków, względnie zastępców członków Komisji.

Po zaopiniowaniu odwołań przez Komisję, Władza skarbową I instancji ma przedłożyć je wraz z odnośnymi aktami wymiarowemi komisji apelacyjnej do rozstrzygnięcia.

§ 67.

Decyzję zapadłą na odwołanie należy zamieścić w dotyczącej rubryce arkusza wymiarowego, a następnie sprawę zwrócić Władzy skarbowej I instancji, celem zawiadomienia podatnika, kasę skarbową zaś tylko w tych wypadkach, w których wymiar podatku uległ zmianie.

Kasa skarbową ma umorzenie lub podwyższenie stawki podatkowej wskutek odwołania zanotować w rubryce 9 rejestru wyniaru i poboru podatku.

W wypadkach podwyższenia stawki podatkowej, wskutek odwołania Przewodniczącego komisji, Władza skarbową ma, zawiadamiając o tem podatnika, wezwać go zarazem, aby nadwyżkę podatku zapłacił w terminie 14 dni, licząc od dnia doręczenia uwiadomienia, a to pod zagrożeniem następstw, przewidzianych w art. 44 ust. 2 dekretu.

Dowód doręczenia powyższego uwiadomienia należy przesłać Kasie skarbowej i polecić jej, aby wpisała w odnośnej kolumnie rubryki 12 rejestru datę doręczenia uwiadomienia, gdyż od niej zależy termin płatności podwyżki podatku i obliczenie odsetek za zwłokę.

III.

POSTANOWIENIA KARNE.

§ 68.

Określone w art. 47, 48, 50, 51, 52 i 65 dekretu czyny karygodne dzielą się na takie, co do których orzecznictwo należy:

- a) do Sądów,
- b) do Władz skarbowych.

§ 69.

Czyny, których ściganie i karanie należy do Sądów, są:

- a) świadomie nieprawdziwe oświadczenie rzeczoznawców, świadków lub informatorów (art. 50).
- b) ujawnienia tajemnicy przez urzędników publicznych, funkcjonariuszów, członków komisji, świadków, rzeczoznawców lub informatorów (art. 51).

Wszystkie inne czyny są ścigane i karane przez Władzę skarbową.

§ 70.

Ukrócenie podatku (art. 47).

Ukrócenie podatku przez złożenie nieprawdziwego lub niezupełnego, zatem rzeczywistemu stanowi rzeczy nie odpowiadającego zeznania dochodu, dopuszcza się ten, kto zeznanie takie złożył:

- 1) świadomie, zatem z wiedzą, że jest nieprawdziwe lub niezupełne,
- 2) z zamiarem, zatem z wolą uchylecia siebie lub osoby, którą zastępuje, od świadczenia podatku w myśl postanowień dekretu, (podmiotowa istota czynu karygodnego),
- 3) w zeznaniu podał nieprawdziwe szczegóły lub zataił fakta, który to czyn zdolny był spowodować albo udaremnić wymiaru podatku albo wymierzenie podatku w niższej kwocie, aniżeli tej, do płacenia której na podstawie dekretu jest obowiązany (przedmiotowa istota czynu karygodnego).

Ukrócenia podatku dopuszcza się także ten, kto będąc uprawniony do zastępowania osoby prawnej, popełnia czyn wyżej określony w sposób tam podany.

Również dopuszcza się ukrócenia podatku członkowi zarządu, buchalter, odpowiedzialny agent towarzystwa cudzoziemskiego, jeżeli w sprawozdaniach i bilansach przedsiębiorstw obowiązanych do składania sprawozdań publicznych lub zrównanych z nimi przedsiębiorstw, albo zawiadomieniach dodatkowych lub wyjaśnieniach tych sprawozdań, umieszcza wiadomości świadomie fałszywe w celu zmniejszenia podatku lub zwolnienia od niego i wogóle osoby, które podpisały lub potwierdziły fałszywe sprawozdanie, bilans, zawiadomienie dodatkowe lub wyjaśnienie.

Czyny powyższe karane być mają podług postanowień art. 47 ust. 1 dekretu.

Ten, kto działa świadomie, ale nie w zamiarze ukrócenia podatku, karany ma być według postanowień art. 47 ust. 2 dekretu.

§ 71.

Zatajenie podatku (art. 48).

Winny zatajenia podatku staje się ten, kto mimo wystosowanego do niego wezwania do złożenia zeznania w pewnym ściśle oznaczonym terminie, świadomie i z zamiarem zatajenia przedmiotu podatkowego, w terminie tym nie składa zeznania (podmiotowa i przedmiotowa istota czynu).

Czyn taki karany być ma według postanowień art. 48 ust. 1 i 2 dekretu. Ten, kto działa świadomie, ale bez zamiaru zatajenia podatku, karany być ma za zaniechanie według postanowień art. 48 ust. 3 dekretu.

Przy wymiarze kar w granicach art. 47 i 48 dekretu należy mieć wzgląd na ważność przekroczenia, stopień ujawniającego się złego zamiaru, wysokość szkody zrządzonej lub zamierzonej i stosunki majątkowe winnego.

Ustanie karygodności.

§ 72.

Warunkiem ustania karygodności czynów określonych w art. 47 i 48 dekretu jest, aby winny, zanim otrzyma albo wezwanie w celu przesłuchania go jako obwinionego, albo zawiadomienie, że przeciwko niemu złożono doniesienie o czynie karygodnym, o ile chodzi o ukrocenie podatku (art. 47), swoje zeznanie dochodu uzupełnił lub sprostował, a o ile chodzi o zatajenie podatku (art. 48), złożył swe zeznanie dochodu. W obydwu tych wypadkach uczynić to winien u właściwej Władzy skarbowej I instancji.

Władze skarbowe są obowiązane z urzędu do przestrzegania postanowień dekretu, odnoszących się do ustania karygodności czynów, określonych w art. 47 i 48 dekretu (art. 49).

IV.

POSTĘPOWANIE.

§ 73.

Postępowanie co do czynów określonych w art. 50 i 51 dekretu należy do tych sądów pokoju, które są właściwymi do ścigania i karania wykroczeń według ustawy o postępowaniu karnem.

Sądy pokoju ścigają czyny określone w art. 50 dekretu na wniosek Władzy skarbowej, a czyny określone w art. 51 dekretu na wniosek Władzy skarbowej, członka komisji lub osoby zainteresowanej (art. 50 i 51 ust. końcowy).

§ 74.

Postępowanie i karanie odnośnie do czynów określonych w art. 47, 48 i 65 dekretu należy do Władzy skarbowej, która jest właściwą do przeprowadzenia postępowania wymiarowego odnośnie do podatku od zysków wojennych.

Grzywny w myśl art. 52 dekretu może nałożyć władza skarbowe wezwana przez władzę, wymienioną w poprzednim ustępie do współdziałania w postępowaniu wymiarowym.

§ 75.

Postępowanie z powodu przekroczenia postanowień art. 47 i 48 dekretu może być wdrożone wogóle tylko w tych wypadkach, w których władza skarbowe ma konkretne powody podejrzenia, że za-

szło naruszenie tych postanowień. Doniesienia, w których nie podano żadnych konkretnych faktów, nie mają być powodem do wdrożenia postępowania karnego, jak długo nie zachodzi uzasadnione podejrzenie lub poszlaka, iż czynu karygodnego się dopuszczono.

§ 76.

Jeżeli komisja lub jej Przewodniczący spostrzeże, że zaszło naruszenie przepisów określonych art. 47 i 48 dekretu, ma uwiadomić o tem właściwą Władzę skarbową I instancji, przesyłając jej akta odnośnej sprawy. Także każda Władza skarbowe ma o spostrzeżonych czynach karygodnych, do których ścigania i karania nie jest właściwą, uwiadomić odnośną Władzę skarbową.

§ 77.

Przed wdrożeniem postępowania karnego Władza skarbowe ma przedewszystkiem zebrać materiał potrzebny do wyświetlenia sprawy a w szczególności do ustalenia, czy zachodzi podmiotowa i przedmiotowa istota czynu.

Do tego celu służy w pierwszym rzędzie materiał wymiarowy. O ile na podstawie tego materiału istota czynu nie może być jeszcze niewątpliwie ustalona, Władza skarbowe ma zarządzić uzupełnienie materiału dowodowego przez ewentualne dalsze dochodzenia, przesłuchanie świadków i znawców, a to wtedy, jeżeli w przedmiotowej sprawie albo jeszcze wogóle przesłuchiwanie nie byli, albo jeżeli ich ponowne przesłuchanie konieczne jest do ustalenia istoty czynu w sposób wykluczający wątpliwość.

Jeżeli świadek lub znawca uchyła się od zeznania, a nie zachodzą powody uchylenia się od zeznania, określone w art. 36 dekretu względnie § 57 niniejszego rozporządzenia, Władza skarbowe może wymusić zeznanie, stosując względem osoby, uchylającej się od zeznania, postanowienia art. 52 dekretu.

§ 78.

Obwiniony ma być przesłuchany przynajmniej jeden raz, wyjąwszy w przypadku nałożenia grzywny w myśl art. 52 dekretu.

W wezwaniu, wystosowanem celem przesłuchania obwinionego, należy dokładnie określić cel przesłuchania.

Jeżeli obwiniony wskutek takiego wezwania nie stawi się przed Władzą skarbową, należy wezwać go ponownie do stawienia się w terminie ściśle oznaczonym, określić cel przesłuchania i zaznaczyć wyraźnie, że, jeżeli obwiniony nie stawi się w terminie wyznaczonym bez dostatecznego usprawiedliwienia, orzeczenie karne wydane będzie przeciw niemu zaocznie na podstawie aktów, jakimi rozporządza Władza skarbowe.

Gdyby i to wezwanie pozostało bez skutku, Władza skarbowe wyda przeciw obwinionemu orzeczenie karne zaocznie.

§ 79.

Władza skarbowe ma przedstawić obwinionemu protokularnie wszelkie powody podejrzenia i poszlaki popełnienia czynu karygodnego, tudzież objaśnić go o prawach, jakie mu w postępowaniu karnem przysługują, a w szczególności, że ma prawo

wniesienia swej obrony ustnie do protokołu lub na piśmie w terminie dni 14, licząc od dnia przesłuchania.

§ 80.

Orzeczenie karne wydać należy po starannem rozważeniu i swobodnem ocenieniu wszystkich zbędnych okoliczności i dowodów. W szczególności należy rozważyć, czy popełnieniu czynu towarzyszyły okoliczności obciążające lub łagodzące i stosownie do wyniku nałożyć karę.

Orzeczenie co do czynów określonych w art. 47, 48 i 65 dekretu należy wydać piśmiennie i uzasadnić w niem podmiotową i przedmiotową istotę czynu, tudzież przytoczyć wszelkie te okoliczności, które wpłynęły na surowszy lub łagodniejszy wymiar kary.

W orzeczeniu karnem należy zawsze zamieścić pouczenie o środkach prawnych, jakie przysługują obwinionemu, a w szczególności, że przeciw orzeczeniu z powodu naruszenia postanowień art. 47, 48 i 65 dekretu może wnieść rekurs w terminie 4 tygodni, a przeciw orzeczeniu z powodu naruszenia określonego w art. 52 dekretu, w terminie 8 dni po doręczeniu względnie po ogłoszeniu orzeczenia karnego.

§ 81.

Jeżeli przeciw orzeczeniu karnemu wniesiono rekurs, należy aż do rozstrzygnięcia tegoż wstrzymać wykonanie orzeczenia. Władza skarbową I instancji może jednak zaraz po wydaniu orzeczenia spowodować zabezpieczenie na majątku obwinionego nałożonej w orzeczeniu kary pieniężnej.

Zabezpieczenie to należy przeprowadzić w sposób przepisany dla zabezpieczenia podatku od zysków wojennych w art. 57 dekretu i § 88 i 89 niniejszego rozporządzenia (art. 56).

§ 82.

Jeżeli obwiniony przez Władzę skarbową skazany został na karę aresztu, Władza skarbową ma przed zarządzeniem wykonania kary aresztu przedłożyć orzeczenie swoje do decyzji Ministerstwa Skarbu lub innej do tego delegowanej instancji skarbowej, — dołączając wszystkie akty odnoszące się do sprawy. Wykonanie kary aresztu może być zarządzone dopiero po zatwierdzeniu orzeczenia przez Ministerstwo Skarbu lub inną instancję skarbową do tego delegowaną, bez względu na to, czy skazany wniósł przeciw orzeczeniu karnemu rekurs, czy nie.

§ 83.

W celu wykonania kary aresztu orzekająca Władza skarbową ma odnieść się do zarządu miejscowej policji i dołączając odpis prawomocnego orzeczenia karnego, zażądać przyaresztowania i odstawienia skazanego do najbliższego zarządu aresztów komunalnych.

V.

ZABEZPIECZENIE PODATKU.

§ 84.

Zabezpieczenia podatku od zysków wojennych należy zażądać w wypadkach:

1) jeżeli dojdzie do wiadomości Władzy, że podatnik zamierza wydalić się na stały pobyt poza obszar obowiązywania dekretu;

2) jeżeli podatnik majątek swój marnotrawi lub go rozdarowuje w kwotach, w stosunku do jego majątku nieodpowiednio wielkich;

3) jeżeli podatnik osiągnął swój dochód bez użycia znaczniejszych środków obrotowych, co ma szczególnie miejsce przy wykonywaniu pośrednictwa przy wszelkiego rodzaju interesach, albo jeżeli z zachowania się podatnika wnosić należy, że on cały swój dochód zużywa lub swój majątek, który może służyć na zapłacenie podatku, przenosi na inne osoby, zaś ze stosunków pokrewieństwa lub innych stosunków tych osób do podatnika wnosić można, że te osoby zawierają tylko pozorne umowy;

4) jeżeli Towarzystwo sprawozdawcze przypadające za lata wojenne dywidendy, tantiemy i wszelkie inne zyski rozdziela i wypłaca, a nie zerwowało kwoty odpowiadającej wysokości wymierzyć się mającego podatku, lub jeżeli majątek swój w jakikolwiek sposób usuwa w tym celu, aby wymiar i ściągnięcie podatku utrudnić lub uniemożliwić.

§ 85.

Kwota zabezpieczenia winna ile możliwości odpowiadać przypuszczalnej wysokości wymierzyć się mającego podatku od zysków wojennych.

Jeżeli Władza skarbową posiada materiał, na podstawie którego może cyfrowo ustalić zysk względnie dochód podległy opodatkowaniu, lub jeżeli materiał ten z łatwością zebrać może, ma na podstawie tegoż ustalić kwotę podatku zabezpieczyć się mającą.

Jeżeli cyfrowe ustalenie podległego podatkowi zysku względnie dochodu, celem obliczenia wysokości zabezpieczyć się mającej kwoty podatku, jest na razie z jakiegokolwiek powodu niemożliwe, oszacuje Władza skarbową nadwyżkę zysku względnie dochodu prowizorycznie, ewentualnie w przypuszczalnej wysokości przez przesłuchanie dwóch rzeczoznawców (art. 58).

§ 86.

Zabezpieczenia podatków od zysków wojennych należy zażądać zapomocą „nakazu zabezpieczenia”, mającego moc natychmiastowej wykonalności (art. 57).

Formularz tego nakazu należy sporządzić według wzoru 18. Nakaz zabezpieczenia należy doręczyć podatnikowi lub jego pełnomocnikowi, ustanowionemu do zastępowania interesów podatnika, za potwierdzeniem odbioru.

Jeżeli z okoliczności wynika, że ściągnięcie tylko pewnej części podatku nie jest zapewnione, należy zażądać zabezpieczenia tylko dla tej części podatku.

§ 87.

Jeżeli podatnik zażadane zabezpieczenia nie złoży natychmiast, lub jeżeli złożone zabezpieczenie nie wydaje się dostatecznym, Władza skarbową ma zarządzić w drodze administracyjnej, względnie spowodować przez właściwy Sąd, zabezpieczenie kwoty wymierzyć się mającego podatku od zysków wojennych.

nych, aż do czasu zapłacenia podatku, na majątku ruchomym lub nieruchomym podatnika (art. 57).

§ 88.

Zabezpieczenie podatku w drodze administracyjnej może być przeprowadzone zapomocą np. zajęcia ruchomości podatnika, czynszu dzierżawnego, komornego, przyczem stosować należy przepisy o egzekucji należności skarbowych.

§ 89.

Jeżeli zabezpieczenie podatku ma nastąpić na nieruchomości lub wierzytelności zabezpieczonej hipotecznie, Władza skarbową ma przeprowadzić je w drodze sądowej a to w myśl postanowień art. 1612 i 1613 ustawy o postępowaniu cywilnem za pośrednictwem Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, utworzonej dekretem Naczelnika Państwa z dnia 7 lutego 1919 r. Dz. p. Nr. 14 poz. 181.

Jednakże aż do rozpoczęcia czynności Prokuratorji Władze skarbowe I instancji mają na zasadzie art. 1612 i 1613 i załącznika do art. 1527 ustawy o post. cyw. oraz art. 14 i 25 przepisów przechodnich do tej ustawy, przeprowadzić zabezpieczenie podatku w drodze sądowej w zastępstwie Prokuratorji, a to w sposób niżej określony.

Władza skarbową może żądać zabezpieczenia podatku od zysków wojennych albo sposobem hipotecznym, albo przez uzyskanie zakazu sprzedaży nieruchomości podatnika.

Jeżeli nieruchomość ma urządzoną hipotekę, albo gdy wierzytelność jest hipotecznie zabezpieczona, właściwym do złożenia wniosku Władzy skarbowej na zabezpieczenie podatku sposobem hipotecznym jest ten Urząd hipoteczny, w którego okręgu jest położona nieruchomość, względnie ten urząd hipoteczny, w którym wierzytelność jest zabezpieczona hipotecznie.

Jeżeli nieruchomość nie ma urządzonej hipoteki, zabezpieczenie podatku uzyskane być może przez zakaz sprzedaży nieruchomości, zaś właściwym Sądem do złożenia odnośnego wniosku jest Sąd okręgowy miejsca położenia nieruchomości.

Skoro Władza skarbową postanowiła zabezpieczyć podatek od zysków wojennych sposobem hipotecznym, ma decyzję swą ułożyć piśmiennie według wzoru 19, zmieniając go stosownie do danej sprawy, a jeżeli zabezpieczenie podatku ma być zarządzone sposobem zakazu pozbycia nieruchomości, ułożyć stosownie decyzję według wzoru 20.

Decyzję swą na zabezpieczenie podatku sposobem hipotecznym, Władza skarbową ma złożyć we właściwym Urzędzie hipotecznym, przez swego urzędnika, zaopatrzonego w tym celu w upoważnienie, które ułożyć należy stosownie do okoliczności według wzoru 21. Urzędnik ten ma osobiście złożyć w Urzędzie hipotecznym decyzję swej Władzy, zaopatrzoną podpisem i pieczęcią urzędową i dołączyć do niej upoważnienie Władzy skarbowej.

W celu uzyskania zabezpieczenia podatku przez zakaz sprzedaży nieruchomości podatnika, Władza skarbową I instancji ma przesłać do właściwego Sądu okręgowego wniosek, ułożony według wzoru 22, dołączając do wniosku decyzję, ułożoną według

wzoru 20, zaopatrzoną podpisem i pieczęcią urzędową.

§ 90.

Penieważ do wymiaru podatku od zysków wojennych dla wszystkich towarzystw sprawozdawczych bez względu na siedzibę towarzystwa powołany jest w myśl § 11 niniej. rozp. Zarząd skarbowy st. m. Warszawy, przeto w razie potrzeby zabezpieczenia ściągnięcia tego podatku obliczenie nadwyżki zysku przypuszczalnie temu podatkowi podlegającej, jakoteż sporządzenie nakazu zabezpieczenia według wzoru 18 — należy do tego Zarządu.

Skoro Władza skarbową I instancji uzna, że w pewnym wypadku zachodzą warunki żądania zabezpieczenia podatku od towarzystwa sprawozdawczego, ma natychmiast z podaniem powodów donieść o tem Zarządowi skarbowemu st. m. Warszawy, dołączając znajdujące się w aktach sprawozdania roczne i bilanse tego towarzystwa.

Zarząd skarbowy st. m. Warszawy ma sporządzić nakaz zabezpieczenia według wzoru 18 i przesłać go odnośnej Władzy skarbowej I instancji celem dalszego przeprowadzenia zabezpieczenia w myśl powyższych postanowień.

§ 91.

Wniesienie sprzeciwu do Ministerstwa Skarbu przeciwko zarządzonemu zabezpieczeniu lub przeciw wnioskowi Władzy skarbowej na sądowe zabezpieczenie podatku nie ma skutku odraczającego (art. 60).

§ 92.

Odpowiedzialność za podatek od zysków wojennych ciąży w pierwszym rzędzie na osobie, której wymierzony został.

Jeżeli jednak osoba podlegająca obowiązkowi podatkowemu przed skutecznieniem dla niej wymiaru podatku przeniesie przedsiębiorstwo lub inne źródło dochodu na inną osobę fizyczną lub prawną, wówczas na nowonabywcy ciąży odpowiedzialność za podatek od zysków wojennych, wymierzyć się mający poprzednikowi tylko wtedy jeżeli przez to przeniesienie ściągnięcia od poprzednika wymierzonego podatku od zysków wojennych okaże się niemożliwe (art. 63) i to tylko do wysokości wartości przeniesionego przedsiębiorstwa lub innego źródła dochodu.

§ 93.

Warunkiem karygodności przekroczenia określonego w art. 65 ust. 1 dekretu jest stwierdzenie, że jedna z osób, w art. 64 dekretu wymienionych, działała świadomie i z zamiarem (podmiotowa istota czynu) uniemożliwienia lub utrudnienia ściągnięcia podatku (przedmiotowa istota czynu).

Jeżeli mimo świadomości nie ma zamiaru, — wtedy zachodzi naruszenie karane w myśl art. 65 ust. 2 dekretu.

Do postępowania karnego z powodu czynów określonych w art. 65 dekretu należy stosować analogiczne postanowienia działu IV niniejszego rozporządzenia.

Warszawa, dnia 12 maja 1919 r.

Minister Skarbu:

(—) Karpieński.

(Dz. Pr. Nr. 46 z d. 14 czerwca 1919 r., poz. 320)

WZORY FORMULARZY

do Rozporządzenia Ministra Skarbu w wykonaniu Dekretu z dnia 5 lutego 1919 r., Dz. Praw № 12, poz. 136 w przedmiocie wprowadzenia podatku od zysków wojennych.

№

Wzór 1.

S. V. L. 30407.1713-19.

Władza skarbowa I instancjiMiejscowość**OBWIESZCZENIE****w przedmiocie przedkładania Władzom skarbowym I instancji wykazów mieszkańców.**

Na podstawie dekretu Naczelnika Państwa z dnia 5 lutego 1919 r. (Dz. p. Nr. 12, poz. 136 z r. 1919) w przedmiocie podatku od zysków wojennych, wzywa się właściciele domów mieszkalnych, względnie ich pełnomocników, rządców lub administratorów domów, aby w terminie 14-dniowym, licząc od dnia ogłoszenia tego obwieszczenia, złożyli u Władzy skarbowej I instancji wykaz mieszkańców na formularzach, które Władza skarbowa I instancji wydawać będzie bezpłatnie.

Wykazy te mają być sporządzone według ostatniego faktycznego stanu. Od przedkładania tych wykazów uwolnieni są właściciele hoteli i domów zajezdnych tylko co do zajeżdżających do nich podróżnych. Zaznacza się, że niezłożenie wykazów w wyznaczonym terminie, lub też świadome złożenie wykazu, niezgodnego z faktycznym stanem, karane będzie na zasadzie postanowień art. 32 dekretu grzywną do wysokości 10,000 marek, względnie 15,000 koron.

..... dnia 19 .. r.

Pieczęć urzędowa.

• Inspektor skarbowy:

Prezes Zarządu skarbowego;

Wzór Nr. 203.

Min. Skarbu Wydz. Gosp.

№

Wzór 2.

S. V. L. 30407.1713/19.

Władza skarbowa I instancjiMiejscowość**OBWIESZCZENIE****w przedmiocie składania Władzom skarbowym I instancji zeznań dochodu względnie sprawozdań rocznych i bilansów towarzystw sprawozdawczych do wymiaru podatku od zysków wojennych.**

Na zasadzie postanowienia art. 31 — dekretu Naczelnika Państwa z d. 5 lutego 1919 r. (Dz. p. № 12, poz. 136 z r. 1919) w przedmiocie podatku od zysków wojennych, wzywa się wszystkie osoby fizyczne i prawne (za wyjątkiem towarzystw sprawozdawczych), które w latach wojennych 1914 do włącznie 1918 osiągnęły nadwyżkę zysku względnie dochodu podległą w myśl postanowień powołanego dekretu podatkowi od zysków wojennych, aby w terminie 14-dniowym, licząc od dnia ogłoszenia tego obwieszczenia, przedłożyły Władzy skarbowej I instancji zeznanie dochodu na przepisanych formularzach na każdy rok wojenny osobno. Formularze wydawać będzie Władza skarbowa I instancji bezpłatnie.

Kuratorowie spadków wakujących są obowiązani w powyższym terminie złożyć zeznanie dochodu odnośnie do majątku spadkowego.

W tym samym terminie mają towarzystwa sprawozdawcze złożyć u tej Władzy Skarbowej I instancji, w której okręgu mają swą główną siedzibę, sprawozdania roczne i bilansy, rachunek zysków i strat, tudzież protokoły ogólnych zebrań, na których zatwierdzono sprawozdania roczne tak na wszystkie lata operacyjne, wchodzące w całości lub częściowo w czasokres od 1 sierpnia 1914 do końca 1918 r. Wymienione wyżej sprawozdania roczne, bilansy i t. d. przedłożyć należy także za trzy ostatnie operacyjne lata w czasie pokoju, względnie w razie krótszego trwania przedsiębiorstwa za ostatnie dwa lata lub ostatni operacyjny rok pokojowy, a to w celu obliczenia przeciętnego normalnego zysku z lat pokojowych, potrzebnego do porównania przy ustalaniu podległej podatkowi nadwyżki zysku z lat wojennych. Niezłożenie tychże w terminie wyżej oznaczonym karane będzie na zasadzie postanowień art. 52 dekretu grzywną do 10.000 mk., względnie 15,000 koron. Zaznacza się, że kto świadomie w zamiarze zatajenia przedmiotu podatkowego zaniecha złożyć w terminie zeznanie dochodu, będzie ukarany, niezależnie od dodatkowej zapłaty ukróconego podatku, grzywną do dwudziestokrotnej wysokości tej kwoty, o którą podatek ukrócono lub narażono na ukrócenie. Obok grzywny można orzec i areszt w powyższym wymiarze (art. 48 dekretu). Kto świadomie, w zamiarze uchylecia siebie lub osoby, którą zastępuje, od ustawowego świadczenia podatkowego, składa nieprawdziwe lub niepełne zeznanie dochodu, zdolne udaremnić lub ukrócić wymiar ustawowego podatku, będzie karany, niezawisłe od dodatkowej zapłaty ukróconego podatku, grzywną do trzydziestokrotnej wysokości tej kwoty, o którą podatek ukrócono lub narażono na ukrócenie, lub aresztem do czterech miesięcy. Obok grzywny można orzec i areszt w powyższym wymiarze (art. 47 dekretu).

..... dnia 19 .. r.

Pieczęć urzędowa.

Inspektor skarbowy:

Prezes Zarządu skarbowego;

Wzór Nr. 204.

Min. Skarbu Wydz. Gosp.

Władza skarbową I instancji

Wzór 4.

S. V. L. 30407-1713-19.

Okręg wymiarowy

Nr.

Do

Pan

w

Według publicznie ogłoszonego obwieszczenia z dnia 191..... Nr. miały być złożone wykazy mieszkańców najpóźniej do dnia 1919 r. Ponieważ Pan wezwaniu temu nie uczynił zadość, przeto wzywa się Pan, aby w terminie dni 8, licząc od dnia doręczenia niniejszego wezwania, złożył wykaz mieszkańców u podpisanej Władzy skarbowej. Po bezskutecznym upływie tego terminu nałożoną zostanie na Pan grzywna w myśl postanowień art. 52 dekretu z dnia 5 lutego 1919, Dz. p. Nr. 12, poz. 136, z r. 1919 w kwocie

Inspektor skarbowy:

Prezes Zarządu skarbowego:

Nr.

Potwierdzenie odbioru.

Potwierdzam własnoręcznym podpisem, że dnia dzisiejszego doręczono mi wezwanie Władzy skarbowej I instancji w z dnia Nr. do złożenia wykazu mieszkańców pod zagrożeniem nałożenia grzywny w myśl art. 52 dekretu z 5 lutego 1919, Dz. p. Nr. 12, poz. 136, z r. 1919.

dnia 191.....

Wzór Nr. 206.

Min. Skarbu Wydz. Gosp.

Władza skarbową I instancji

Wzór 5.

S. V. L. 30407 1713 19.

Okręg wymiarowy

Nr.

Do

w

Według publicznie ogłoszonego obwieszczenia z dnia 191..... Nr. miały wszystkie towarzystwa sprawozdawcze złożyć w terminie sprawozdania roczne, bilanse, rachunek zysków i strat, tudzież protokoły ogólnego zebrania, na których zatwierdzono sprawozdania, tak za wszystkie operacyjne lata, wchodzące w całości lub częściowo w czasokres od 1 sierpnia 1914 do końca roku 1918, jakoteż za trzy ostatnie operacyjne lata w czasie pokoju, względnie w razie krótszego trwania przedsiębiorstwa z ostatnich dwu lat lub z ostatniego operacyjnego roku pokojowego, te ostatnie w celu obliczenia przeciętnego normalnego zysku z lat pokojowych, potrzebnego do porównania przy ustaleniu podległej podatku nadwyżki zysku z lat wojennych. Ponieważ wezwaniu temu nie czyniono zadość, przeto wzywa się, aby w terminie 8-dniowym, licząc od dnia doręczenia niniejszego wezwania przedłożył wyżej żądane sprawozdania roczne i bilanse. Po bezskutecznym upływie tego terminu nałożoną zostanie w myśl art. 52 dekretu z dnia 5 lutego 1919, Dz. p. Nr. 12, poz. 136 z r. 1919 grzywna w kwocie

Inspektor skarbowy:

Prezes Zarządu Skarbowego:

Nr.

Potwierdzenie odbioru.

Potwierdza się, że dnia dzisiejszego doręczono wezwanie Władzy skarbowej I instancji w z dnia Nr. do złożenia sprawozdań rocznych i bilansów do podatku od zysków wojennych pod zagrożeniem grzywny, w myśl art. 52 dekretu z dnia 5 lutego 1919, Dz. p. Nr. 12, poz. 136, z r. 1919.

dnia 191..... r.

Wzór Nr. 207.

Min. Skarbu Wydz. Gosp.

Władza skarbowa I instancji

Wzór 6.

S. V. L. 30407/1713/19.

Okręg wymiarowy

Nr.

Do

Pan

W

Według publicznie ogłoszonego obwieszczenia z dnia 19..... Nr..... miały być złożone zeznania do wymiaru podatku od zysków wojennych w terminie 14 dniowym, licząc od dnia publikacji wyż. powołanego obwieszczenia.

Ponieważ Pan(i) wezwaniu temu nie uczynił(a) zadość, przeto wzywa się Pan aby w terminie dni 8 licząc od dnia doręczenia niniejszego wezwania złożył(a) zeznanie dochodu do wymiaru wspomnianego podatku u podpisanej Władzy skarbowej, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu nastąpi wymiar tego podatku z urzędu na podstawie danych jakimi organ wymiarowy rozporządza, w myśl postanowień art. 32 dekretu z 5 lutego 1919, Dz. p. Nr. 12, poz. 136, z r. 1919.

Zaznacza się, że świadome zaniechanie złożenia w terminie zeznania dochodu w zamiarze zatajenia przedmiotu podatku będzie karane podług postanowień art. 48 dekretu, złożenie nieprawdziwego lub niepełnego zeznania dochodu, zdolne udaremnić lub spowodować niższy niż dekretem przepisany wymiar tego podatku, będzie karane podług postanowień art. 47 dekretu.

Inspektor skarbowy:

Prezes Zarządu skarbowego:

Nr.

Potwierdzenie odbioru.

Potwierdzam własnoręcznym podpisem, że dnia dzisiejszego doręczono mi wezwanie Władzy skarbowej I instancji w z dnia Nr. do złożenia zeznania do podatku od zysków wojennych za lata wojenne pod zagrożeniem wymiaru z urzędu po myśli art. 32 dekretu z 5 lutego 1919 Dz. p. Nr. 12, poz. 135, z r. 1919.

.....dnia 191.....

Miejscowość

Wzór 7.

S. V. L. 30407 1713 19.

Złożono dnia

Okręg wymiarowy

Zeznanie

do wymiaru podatku od zysków wojennych za rok 19

Imię i nazwisko zeznającego:

Zatrudnienie lub zawód zeznającego:

Miejsce zamieszkania:

Ulica: Nr. domu:

Osiągnięty roczny czysty zysk względnie dochód.		W. r. 1913 lub w przecięciu z lat 1911—1913	W roku wojennym 19	Nadwyżka zysku względnie do- chodu (Różnica cyfr poprzed- nich kolumn).
		M. — K.	M. — K.	M. — K.
A.	Z posiadłości gruntowej, we własnym zarządzie, puszczonej w dzierżawę, wziętej w dzierżawę, z ubocznych gałęzi gospodarstwa rolnego i leśnego.			
B.	Z posiadłości budynkowej wynajętej łącznie z wartością pieniężną ubikacji używanych na własne mieszkanie bezpłatnie.			
C.	Z przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, oraz innych na zysk obliczonych przedsiębiorstw, zatrudnień i zajęć zawodowych.			
D.	Z płac, poborów służbowych i wynagrodzeń ze stosunku najmu pracy wszelkiego rodzaju.			
E.	Z kapitałów pieniężnych, papierów wartościowych, wierzytelności, praw, rent i t. p.			
F.	Z wszelkich innych źródeł dochodu.			
Suma				
L. p.	P o t r a c e n i a	W 1913 lub w przecięciu z lat 1911—1913	W roku wojennym 191	Różnica cyfr poprzednich kolum
		M. — K.	M. — K.	M. — K.
1.	Zapłacone podatki i inne daniny publiczne, za wyłączeniem podatku od zysków wojennych.			
2.	Odsetki od długów ciężących na źródłach dochodu, pozostających pod względem gospodarczym w związku z przychodami.			
3.	Zapłacone premje, asekuracyjne za wszelkie ubezpieczenia szkód, ubezpieczenie podatnika i jego rodziny na wypadek śmierci lub dożycia. Te ostatnie tylko do wysokości 500 Mk. lub 750 kor. rocznie na osobę.			
4.	Ciążące na źródłach dochodu zobowiązania, oparte na szczególnych tytułach prawnych i zmniejszające trwale dochód (art. 13).			
Suma				
Pozostaje zatem różnica				

Blizsze oznaczenie źródeł dochodu.

A. Posiadłość gruntowa.																		
Nr. bież.	Miejscowość i gmina	we własnym zarządzie					dzierżawiona					puszczona w dzierżawę					Roczny czynsz dzierżawny	
		Obszar w morgach															pobierany	płacony
		Klasa																
		I	II	III	IV	V	I	II	III	IV	V	I	II	III	IV	V	Mk. — Kor.	

B. Posiadłość budynkowa.							
Nr. bież.	Miejscowość	Ulica	Nr. domu (polic. i hip.)	Blizsze oznaczenie domu (dom czynszowy, willa i t. p.)	Imię i Nazwisko, miejsce zamieszkania współwłaściciela (i)	W jakiej części jest właścicielem tej realności	U w a g a

C. Przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe i inne na zysk obliczone przedsiębiorstwa, zatrudnienia tudzież zajęcia zawodowe							
Nr. bież.	Określenie przedsiębiorstwa, zatrudnienia, zajęcia zawodowego	Miejsce wykonywania	Wymienienie spółników przedsiębiorstwa i ich miejsce zamieszkania	Wysokość udziału		Kategoria i ilość zatrudnionych w przedsiębiorstwie osób	UWAGA
				głównego przedsiębior.	spółników		

D. Dochód z najmu pracy.					
Imię i Nazwisko	Miejsce zamieszkania	Roczne wynagrodzenie za najem pracy	Czas od którego trwa stosunek najmu pracy	Czas, w którym ustał stosunek najmu pracy	U w a g a
służbodawcy		Marki — Korony			

E. Majątek w kapitałach				
Nr. bież.	Rodzaj majątku w kapitałach (wkładki, oszczędności, udziały w instytucjach finansowych, papiery wartościowe, renty, prawa do świadczeń, powtarzających się i t. p.)	Kwota względnie wartość		U w a g a
		Mk. — Kor.		

F. Dochód z wszelkich innych źródeł.		
Bliższe oznaczenie źródła dochodu	Kwota roczna dochodu	U w a g a
	M. K.	

Bliższe oznaczenie przychodów i wydatków, jakoteż sposób obliczenia czystego zysku względnie dochodu z każdego poszczególnego źródła oraz potrąceń:

Zapewniam niniejszem, że powyższe szczegóły i wyjaśnienia podałem według najlepszej wiedzy i sumienia.

..... dnia 191..... r.

Podpis:

.....

Uwagi co do sposobu zestawienia zeznania.

Zeznanie do wymiaru podatku od zysków wojennych należy przedłożyć osobno za każdy rok wojenny. Podatnicy, którzy mieszkają na obszarze byłej okupacji niemieckiej, mają złożyć zeznanie w walucie markowej, zaś podatnicy, którzy mieszkają na obszarze b. okupacji austriackiej, w walucie koronowej.

Zeznać należy:

W dochodach: ad. A) Z posiadłości gruntowej: czysty roczny dochód z całego gospodarstwa rolnego i leśnego i innych, z posiadłością gruntową połączonych gałęzi produkcji, oraz uprawnień (rybołówstwo, polowanie i t. p.), tudzież w związku z użytkowaniem gruntów w gospodarstwie rolnem utrzymywanych gorzelni, browarów, krochmalarni, młynów, tartaków, cegielni i t. p., i innych rolniczych gałęzi produkcji, dalej kopalni gliny, kamieniołomów i t. p., przy których dochody czerpie się z substancji ziemi, łącznie z wartością pieniężną produktów zużytych w gospodarstwie domowym podatnika, (§ 26 rozporządzenia wykonawczego).

ad. B) Z posiadłości budynkowej: rzeczywiście uzyskana roczna suma komornego, łącznie z wartością pieniężną świadczeń ubocznych na rzecz najmodawcy; roczna wartość pieniężna ubikacji bezpłatnie użytkowanych, po potrąceniu kosztów utrzymania, remontu administracji i ubezpieczenia domu. (§ 27 rozp. wyk.);

ad. C) Z samoistnych przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych: czysty roczny zysk łącznie z wartością pieniężną wyrobów przedsiębiorstwa, zużytych w gospodarstwie domowym podatnika, czysty roczny dochód z zatrudnień zawodowych i zajęć, po potrąceniu wszelkich wydatków na osiągnięcie, zabezpieczenie i utrzymanie (kosztów ruchu) przedsiębiorstwa (§ 28 rozp. wyk.);

ad. D) Wszelkie roczne wynagrodzenia w pieniądzu lub w naturze, jakie podatnik pobiera ze swego stosunku służbowego lub też z tytułu najmu pracy wszelkiego rodzaju, łącznie z wszelkimi dodatkami pobieranymi z powyż-

szych tytułów, jak np. tantiemy, dywidendy, żetony i t. p., po potrąceniu wydatków na cele emerytalne, do kas ubezpieczeń i wydatków spowodowanych wymogami służby lub pracy. (§ 29 rozp. wyk.);

ad. E) Z majątku w kapitałach: rzeczywiście pobrany roczny czysty dochód z odsetek wszelkiego rodzaju, papierów wartościowych, lokat procentowych, wierzytelności procentowych, rent i innych powrotnych użytków lub świadczeń i t. p. (§ 30 rozp. wyk.).

W rozchodach: § 20 rozp. wyk.:

1. Zapłacone za ten rok, z którego oblicza się czysty zysk wzgl. dochód, nie zaś łącznie z zaległościami z lat poprzednich, podatki z dodatkami i inne daniny publiczne, za wyjątkiem podatku od zysków wojennych.

2. Odsetki od długów, ciążących na źródłach dochodu, a pozostających pod względem gospodarczym w związku z przychodami, stanowiącymi podstawę wymiaru podatku.

3. Zapłacone roczne premje assekuracyjne za wszelkie rodzaje ubezpieczenia podatnika i jego rodziny na wypadek śmierci lub dożycia, te ostatnie jednak tylko do wysokości 500 Mk., względnie 750 kor. rocznie na osobę; dalej opłaty do kas ubezpieczeń na wypadek choroby, od wypadków, do kas pensyjnych lub do podobnych zakładów, o ile je podatnik zapłacił za swoich urzędników, funkcjonariuszów i robotników.

Jeżeli opłaty tego rodzaju dotyczą osoby podatnika lub jego członków rodziny, można je potrącić tylko w wysokości wyżej określonej.

4. Ciążące na źródłach dochodu zobowiązania, oparte na szczególnych tytułach prawnych i zmniejszające trwale dochód.

Bliższe oznaczenie przychodów i wydatków, jakoteż sposób obliczenia czystego zysku, względnie dochodu z każdego poszczególnego źródła, oraz potrąceń można umieścić na trzeciej stronie zeznania i do tego celu w razie potrzeby użyć osobnego arkusza.

Inspektorat Skarbowy.....
Zarząd Skarbowy.....
№.....
dnia 191..... r.

Wzór 8.
S. V. L. 30407 1713 19

Inspektoratowi Skarbowemu
Zarządowi Skarbowemu

w.....

przesyła się z prośbą o przeprowadzenie dochodzeń celem
zużytkowania przy wymiarze podatku od zysków wojennych.

Inspektorat Skarbowy.....
Zarząd Skarbowy.....
№.....
dnia 191..... r.

Inspektoratowi Skarbowemu
Zarządowi Skarbowemu

w.....

przesyła się po przeprowadzeniu dochodzeń, celem zużytko-
wania przy wymiarze podatku od zysków wojennych.

Okręg wymiarowy.....
Władza Skarbowa I instancji.....
Imię i nazwisko, zawód zatrudnienie.....
Miejsce zamieszkania..... ulica..... № domu.....

A. P O S I A D Ł O Ś Ć G R U N T O W A																				
№ bieżący	Miejscowość	Gmina	we własnym	dzierża-	puszczona	Roczny czynsz		Osiągnięty czysty dochód												
			zarządzie	wiona	w dzierżawę	dzierżawny		W r. 1913	w roku wojennym											
			Obszar w morgach					pobie-	placony	względnie										
			K l a s a					rany		z prze-	1914	1915	1916	1917	1918					
			I	II	III	IV	V	I	II	III	IV	V								
			I	II	III	IV	V	I	II	III	IV	V	Marek							
										Koron										

Wzór № 210.

DOCHODZENIE

Min. Skarbu Wyzd. Gosp. przeprowadzone z informatorami celem ustalenia czystego dochodu z wymienionych lat.

Inspektorat Skarbowy.....
Zarząd Skarbowy.....
№.....
dnia 191..... r.

Wzór 9.
S. V. L. 30407/1713/19

Inspektoratowi Skarbowemu
Zarządowi Skarbowemu

w.....

przesyła się z prośbą o przeprowadzenie dochodzeń, celem
zużytkowania przy wymiarze podatku od zysków wojennych.

Inspektorat Skarbowy.....
Zarząd Skarbowy.....
№.....
dnia 191..... r.

Inspektoratowi Skarbowemu
Zarządowi Skarbowemu

w.....

przesyła się po przeprowadzeniu dochodzeń, celem zużytko-
wania przy wymiarze podatku od zysków wojennych.

Okręg wymiarowy.....
Władza Skarbowa I instancji.....
Imię i nazwisko, zawód, zatrudnienie.....
Miejsce zamieszkania..... ulica..... № domu.....

B. P O S I A D Ł O Ś Ć B U D Y N K O W A																				
№ bieżący	Miejscowość	Ulica	№ domu po- licyjn. hipot.	Bliższe oznaczenie domu (dom czynszowy willa i t. p.)	Imię i na- zwisko miejsce za- mieszkania współwła- ściciela	W jakiej czę- ści jest współ- właścicielem tej realności	Osiągnięty czysty dochód													
							W r. 1913	W roku wojennym												
							względnie													
							z prze-	1914	1915	1916	1917	1918								
							Marek — Koron													

Wzór № 211.

DOCHODZENIE

Min. Skarbu Wyzd. Gosp. przeprowadzone z informatorami celem ustalenia czystego dochodu z wymienionych lat.

№
dnia 191

Inspektoratowi skarbowemu
Zarządowi skarbowemu

w

przesyła się z prośbą o przeprowadzenie dochodzeń, celem zużytkowania przy wymiarze podatku od zysków wojennych.

INSPEKTORAT SKARBOWY
ZARZĄD SKARBOWY

№
dnia 191

Inspektoratowi skarbowemu
Zarządowi skarbowemu

w

przesyła się po przeprowadzeniu dochodzeń, celem zużytkowania przy wymiarze podatku od zysków wojennych.

Okręg wymiarowy
Władza skarbową I instancji
Imię i nazwisko, zawód, zatrudnienie
Miejsce zamieszkania ulica № domu

C. Przedsiębiorstwa handlowe, przemysłowe i inne na zysk obliczone przedsiębiorstwa, zatrudnienia, tudzież zajęcia zawodowe.											
Nr. bieżący	Określenie przedsiębiorstwa, zatrudnienia, zajęcia zawodowego	Miejsce wykonywania	Wymienienie spółników przedsiębiorstwa i ich miejsce zamieszkania	Wysokość udziału		Kategoria i ilość zatrudnionych w przedsiębiorstwie osób	OSIĄGNIĘTY CZYSTY ZYSK względnie dochód				
				Głównego przedsiębiorcy	spółników		w roku wojennym				
							1914	1915	1916	1917	1918
						W r. 1913 wzgl. z przecięcia lat 1911—1913					Marek Koron

DOCHODZENIE

Wzór № 212. przeprowadzone z informatorami, celem ustalenia zysku względnie dochodu z wymienionych lat, Min. Skarbu Wyzd. Gosp.

INSPEKTORAT SKARBOWY
ZARZĄD SKARBOWY

Wzór 11.

S. V. L. 30407/1713/19.

№
dnia 191

Inspektoratowi skarbowemu
Zarządowi skarbowemu

w

przesyła się z prośbą o przeprowadzenie dochodzeń, celem zużytkowania przy wymiarze podatku od zysków wojennych.

INSPEKTORAT SKARBOWY
ZARZĄD SKARBOWY

№
dnia 191

Inspektoratowi skarbowemu
Zarządowi skarbowemu

w

przesyła się po przeprowadzeniu dochodzeń celem zużytkowania przy wymiarze podatku od zysków wojennych.

Okręg wymiarowy
Władza skarbową I instancji
Imię i nazwisko, zawód, zatrudnienie
Miejsce zamieszkania ulica № domu pol.

D. Dochód z plac służbowych i wynagrodzeń z najmu pracy wszelkiego rodzaju.											
№ bieżący	Nazwa i siedziba firmy, kasy, instytucji, imię i nazwisko osoby wypłacającej (służbodawcy)	Od którego czasu istnieje stosunek najmu pracy	Kwota roczna pensji, zaopatrzenia, wynagrodzenia z tytułu stosunku służb. i z najmu pracy wszelkiego rodzaju w roku								U W A G A
			W r. 1913 wzgl. z przecięcia lat 1911—1913	W roku wojennym							
				1914	1915	1916	1917	1918			
										Marek—Koron	

Wzór № 213.

DOCHODZENIE

Min. Skarbu Wyzd. Gosp.

przeprowadzone z informatorami.

Okręg wymiarowy

Władza Skarbowa I Instancji

№ rejestru wymiarowego

Imię i nazwisko

Zawód, zatrudnienie

Miejsce zamieszkania

Ulica № domu

ARKUSZ WYMIAROWY

podatku od zysków wojennych dla osób fizycznych i prawnych z wyjątkiem
towarzystw sprawozdawczych.

Ponaglenie do złożenia zeznania dochodu

doręczono dnia:

Zeznanie dochodu złożono dnia:

L. bież.	Oznaczenie źródeł dochodu	Osiągnięty w r. 1913 względnie z przecięcia lat 1911—1913 normal- ny zysk wzgl. dochód		Zysk względnie dochód osiągnięty w roku wojennym										
				1914		1915		1916		1917		1918		
		Wniosek władzy skarbowej	Uchwała komisji	Wniosek władzy skarbowej	Uchwała komisji	Wniosek władzy skarbowej	Uchwała komisji	Wniosek władzy skarbowej	Uchwała komisji	Wniosek władzy skarbowej	Uchwała komisji	Wniosek władzy skarbowej	Uchwała komisji	
M A R E K — K O R O N														
1	Dochody	A. Z posiadłości gruntowej												
2		B. Z posiadłości budynkowej												
3		C. Z wszelkich przedsiębiorstw i za- jęć zawodowych												
4		D. Z płac służbowych i wynagrodzeń z najmu pracy wszelkiego rodzaju												
5		E. Z kapitałów pieniężnych, papierów wartościowych, wierzytelności, rent i t. p.												
6		F. Z wszelkich innych źródeł												
7	R a z e m:													
8	Potrącenia	Zapłacone podatki i inne daniny (z wy- jątkiem podatku od zysków wojennych)												
9		Odsetki od długów												
10		Premje asekuracyjne i inne opłaty do kas ubezpieczeń												
11		Trwałe ciężary oparte na szczególnych tytułach prawnych (art. 13 dekretu).												
12	R a z e m:													
13	Podległa podatkowi nadwyżka zysku, wzgl. dochodu ponad normalny z lat pokojowych													
14	Przypadająca stawka podatkowa													
15	Według wniosku władzy skarbowej		Łączna suma stawek podatkowych		Po potrąceniu wymie- rzonego i zapłaconego podatku, od zysków wojennych na zasadzie dotychczasowych prze- pisów za lata (art. 66 dekretu)					Wymierza się po- datek w resztują- cej kwocie				
16	Według uchwały komisji													

Dzień doręczenia
nakazu płatniczego:

Dzień złożenia odwołania
podatnika:

Dzień powzięcia uchwały
przez komisję okręgową:

Dzień złożenia odwołania
Przewodniczącego komisji:

Dzień zawiadomienia podatnika
o złożeniu odwołania Przewodniczącego:

Dzień złożenia odpowiedzi podatnika
(art. 41 ust. 2)

Opinia okręgowej Komisji na odwołanie:

Wniosek Władzy:

Uchwała Komisji apelacyjnej:

Okręg wymiarowy

Władza Skarbowa I instancji

REJESTR WYMIA

podatku od zysków wojennych

1	2	3	4						5						6
			Nadwyżka zysku podległa opodatkowaniu za okres sprawozdawczy						Wymierzona stawka podatkowa za okres sprawozdawczy						
			1913	1914	1915	1916	1917	1918	1913	1914	1915	1916	1917	1918	
			1914	1915	1916	1917	1918	1919	1914	1915	1916	1917	1918	1919	
Nr. b.	Nazwa przedsiębiorstwa	Siedziba	M.	M.	M.	M.	M.	M.	M.	M.	M.	M.	M.	M.	Łączna suma stawek podatkowych
			K.	K.	K.	K.	K.	K.	K.	K.	K.	K.	K.	K.	
															K.

Wzór Nr. 216.

Min. Skarbu. Wydz. Gosp.

Okręg wymiarowy

Władza Skarbowa I instancji

REJESTR WYMIA

podatku od zysków wojennych dla osób fizycznych

1	2	3	4					5					6	7	8	9
			Nadwyżka zysku względnie, dochodu podległa opodatkowaniu, oszacowana za rok					Wymierzona stawka podatkowa za rok								
			1914	1915	1916	1917	1918	1914	1915	1916	1917	1918				
			M.	M.	M.	M.	M.	M.	M.	M.	M.	M.				
Nr. b.	Imię i nazwisko podatnika	Miejsce zamieszkania, ulica, Nr. domu	K.	K.	K.	K.	K.	K.	K.	K.	K.	K.	Łączna suma stawek podatkowych	Wymierzony i zapłacony podatek od zysków wojennych według dochodów i przychodów (art. 66)	Wymierzony podatek od zysków wojennych w resztuje kwocie	Kara za ukroczenie wzgl. zatajenie podatku (art. 47, 48 dekretu)
			K.	K.	K.	K.	K.	K.	K.	K.	K.	K.	M.	M.	M.	* K.

Wzór Nr. 217.

Min. Skarbu. Wydz. Gosp.

Okręg wymiarowy
 Władza skarbową I instancji
 Nr. rej. wym.
 Dnia 191 .. r.

Wzór 16.
 S. V. L. 30407/1713/19.

NAKAZ PŁATNICZY na podatek od zysków wojennych.

Na zasadzie dekretu Naczelnika Państwa z dnia 5 lutego 1919 r. Dz. p. Nr. 12 poz. 136 wymierzony został podatek od zysków wojennych jak następuje:

Nadwyżka zysku podlegająca opodatkowaniu		Wymierzona stawka podatkowa (art. 20 i 21 dekr.)
za lata sprawozdawcze	Marek — Koron	Marek — Koron
1913/1914		
1914/1915		
1915/1916		
1916/1917		
1917/1918		
1918/1919		
Łączna kwota stawek podatkowych		

Tę kwotę podatku należy zapłacić w kasie skarbowej w w trzech równych ratach półrocznych, z których pierwsza płatna jest w 30 dni po doręczeniu tego nakazu płatniczego, zaś druga i trzecia rata w pół roku po terminie płatności raty poprzedniej.

W razie niezapłacenia którejkolwiek raty podatku w ciągu 14 dni po terminie płatności nastąpi ściąganie tejże w drodze egzekucji, nadto pobierze się począwszy od terminu płatności tej raty odsetki za zwłokę w wysokości 10% miesięcznie. Miesiąc zaczęty liczy się za cały (art. 44 dekretu).

Przeciw temu nakazowi płatniczemu przysługuje prawo odwołania się w terminie 4 tygodni licząc od następnego dnia po doręczeniu nakazu płatniczego. Odwołanie składa się u tej władzy skarbowej I instancji, w której okręgu towarzystwo ma swoją główną siedzibę.

Złożone odwołanie nie ma mocy wstrzymującej co do zapłacenia wymierzonego podatku, i co do środków zmierzających do jego zabezpieczenia i ściągania (art. 40 dekr.).

Wzór Nr. 218.

Prezes Zarządu skarbowego

Min. Skarbu. Wydż. Gosp.

Okręg wymiarowy
 Władza skarbową I instancji
 Nr. rej. wym.
 Dnia 191 .. r.

Wzór 17.
 S. V. L. 30407/1713/19.

NAKAZ PŁATNICZY na podatek od zysków wojennych.

Na zasadzie dekretu Naczelnika Państwa z dnia 5 lutego 1919 r. Dz. p. Nr. 12 poz. 136 wymierzony został podatek od zysków wojennych jak następuje:

Nadwyżka zysku względnie dochodu podległa opodatkowaniu, oszacowana		Wymierzona stawka podatkowa (art. 22 i 24 dekretu)
za lata sprawozdawcze	Marek — Koron	Marek — Koron
1914		
1915		
1916		
1917		
1918		
Łączna kwota stawek podatkowych		
Potrąca się podatek od zysków wojennych wymierzony na podstawie dotychczasowych przepisów (art. 66 dekretu).		
Wymierza się podatek w kwocie.		

Tę kwotę podatku należy zapłacić w kasie skarbowej w w trzech równych ratach półrocznych z których pierwsza płatna jest w 30 dni po doręczeniu tego nakazu płatniczego, zaś druga i trzecia rata w pół roku po terminie płatności raty poprzedniej.

W razie niezapłacenia którejkolwiek raty podatku w ciągu 14 dni po terminie płatności nastąpi ściąganie tejże w drodze egzekucji, nadto pobierze się począwszy od terminu płatności tej raty odsetki za zwłokę w wysokości 10% miesięcznie. Miesiąc zaczęty liczy się za cały (art. 44 dekr.).

Przeciw temu nakazowi płatniczemu przysługuje prawo odwołania się w terminie 4 tygodni, licząc od następnego dnia po doręczeniu nakazu płatniczego. Odwołanie składa się u władzy skarbowej I instancji wskazanej w nagłówku.

Złożone odwołanie nie ma mocy wstrzymującej co do zapłacenia wymierzonego podatku i co do środków zmierzających do jego zabezpieczenia i ściągania (art. 40 dekr.).

Wzór Nr. 219.

Inspektor skarbowy.

Min. Skarbu. Wydż. Gosp.

Prezes Zarządu skarbowego:

Władza Skarbowa I instancji

Wzór 18.

S. V. L. 30407/1713/19.

Okręg wymiarowy

Miejscowość

NAKAZ ZABEZPIECZENIA

podatku od zysków wojennych za lata wojenne

dla

w

Na podstawie postanowień art 57 i 58 dekretu Naczelnika Państwa z 25 lutego 1919 r. Dz. p. Nr. 12 poz. 136 z r. 1919 ustalono prowizorycznie, t. j. do czasu dokonania wymiaru powyższego podatku:

Nadwyżka zysku względnie dochodu podlegająca przypuszczalnie podatkowi od zysków wojennych		Podatek przypadający od tej nadwyżki	
za lata wojenne	za lata operacyjne	w kwocie	
		marek koron	marek koron
1914	1913/1914		
1915	1914/1915		
1916	1915/1916		
1917	1916/1917		
1918	1917/1918		
	1918/1919		

Łączna kwota podatku, której zabezpieczenia się żąda

Nakłada się przeto na obowiązek natychmiastowego odpowiedniego zabezpieczenia kwoty m. (k.), aż do czasu zapłacenia wymierzyć się mającego podatku od zysków wojennych.

Nakaz ten ma moc natychmiastowej wykonalności. Przeciw temu nakazowi można wnieść sprzeciw do Ministra Skarbu, za pośrednictwem właściwej Władzy Skarbowej I instancji (art. 60 dekretu).

Pieczęć

Inspektor Skarbowy

Zarząd Skarbowy

Wzór Nr. 220.

Min. Skarbu. Wydż. Gosp.

Władza Skarbowa I instancji

Wzór 19.

S. V. L. 30407/1713/19.

Miejscowość

D E C Y Z J A.

Na mocy postanowienia art. 57 dekretu Naczelnika Państwa z dnia 25 lutego 1919 r. (Dz. p. Nr. 12 poz. 136 z 1919 r.) 'obowiązany.....' był..... na skutek doręczonego dnia

..... nakazu zabezpieczenia podatku od zysków wojennych, za lata wojenne.....
wymierzyć się mającego, przypadającą kwotę tego podatku mk. k. odpowiednio natychmiast zabezpieczyć.

Ponieważ:

- 1) wyżej wymienion..... nie złożył natychmiast żadanego zabezpieczenia,
- 2) złożone przez zabezpieczenie uznane zostało za niewystarczające, podpisana Władza Skarbowa I instancji, na zasadzie art. 57 i 59 powołanego wyżej dekretu, tudzież art. 15 prawa o przywilejach i hipotekach z roku 1825, uwagi i załącznika do art. 1527 ustawy o postępowaniu powzięła decyzje.

Kwotę..... mk. (k.) wymierzyć się mającego za lata wojenne..... podatku od zysków wojennych, zabezpieczyć na rzecz Skarbu Państwa:

- a) w dziale IV wykazu hipotecznego nieruchomości..... położonej w.....
należącej do wyż. nazwanego kontrybuenta,
- b) na wierzytelności w dziale IV wykazu hipotecznego nieruchomości..... położonej
w..... na rzecz wyżej nazwanego kontrybuenta, w sumie..... rb. (mk. k)
zabezpieczonej.

dnia..... 19.....

Podpis Naczelnika Władzy Skarb. I instancji

Pieczęć

Wzór Nr. 221.

Min. Skarbu. Wydż. Gosp.

Władza skarbową I instancji
Miejscowość

Wzór № 20.
S. V. L. 30407 1713 19.

DECYZJA.

Na mocy postanowienia art. 57 dekretu Naczelnika Państwa z dnia 25 lutego 1919 r. (Dz. p. Nr. 12, poz. 136 z 1919 r.) obowiązany był na skutek doręzonego dnia r.
nakazu zabezpieczenia podatku od zysków wojennych, za lata wojenne
wymierzyć się mającego, przypadającą kwotę tego podatku m. (k.) odpowiednio natychmiast zabezpieczyć.

Ponieważ wyżej wymienion.....

1) nie złożył natychmiast żadanego zabezpieczenia,

2) złożone przez zabezpieczenie uznane zostało za niewystarczające, podpisana

Władza skarbową I instancji, na zasadzie art. 57 i 59 powołanego wyżej dekretu, tudzież art. 15 prawa o przywilejach i hipotekach z r. 1825, uwagi i załącznika do art. 1527 ustawy o postępowaniu cywilnem, powzięła decyzję:

Kwotę mk. (k.)

wymierzyć się mającego za lata wojenne podatku od zysków wojennych, zabezpieczyć na rzecz Skarbu Państwa przez zakazanie kontrybuentowi w pozbycia należące do niego nieruchomości tudzież o zarządzenie tego zabezpieczenia wystąpić z odpowiednim wnioskiem do Sądu Okręgowego w

..... dnia 19

Podpis Naczelnika Władzy Skarbowej I instancji

Wzór № 222.

Pieczęć.

Min. Skarbu. Wydż. Gosp.

Władza skarbową I instancji
Miejscowość

Wzór № 21.
S. V. L. 30407/1713/19.

Do Pana

w

Stosownie do załączonej decyzji z dnia Władza Skarbową I instancji w postanowiła zabezpieczyć na rzecz Skarbu Państwa, przypadający od w wymierzyć się mający podatek od zysków wojennych za lata wojenne w kwocie mk. (k.).

1) przez wniesienie tej sumy do działu IV wykazu hipotecznego nieruchomości położonej w należące do wyżej wymienionego kontrybuenta,

2) na wierzytelności w dziale IV wykazu hipotecznego nieruchomości położonej w na rzecz wyżej wymienionego kontrybuenta w sumie rb. mk. kor.

zabezpieczonych.

Na zasadzie art. 1612 i 1613 ust. o post. cyw. art. 14 i 25 przepisów przechodnich do ust. o post. cyw. uwagi i załącznika do art. 1527 ust. o post. cyw. upoważnia się niniejszem pan

od do zabezpieczenia na rzecz Skarbu Państwa przypadającego w wymierzyć się mającego podatku od zysków wojennych za lata wojenne w kwocie mk. (k.).

a) w dziale IV wykazu hipotecznego nieruchomości położonej w należące do w i zaprojektowania odpowiedniej treści do wykazu hipotecznego.

b) na wierzytelności w dziale IV wykazu hipotecznego nieruchomości położonej w na rzecz w sumie rb. (mk. kor.) zabezpieczonych i zaprojektowania odpowiedniej treści do wykazu hipotecznego.

..... dnia 19

Podpis Naczelnika Władzy Skarbowej I instancji

Wzór № 223.

Pieczęć.

Min. Skarbu. Wydż. Gosp.

MINISTERSTWO SKARBU

Władza Skarbową I instancji
Miejscowość

Wzór № 22.
S. V. L. 30407 1713/19.

Do Sądu Okręgowego

w

WNIOSEK.

Na zasadzie postanowień art. 57—59 Dekretu Naczelnika Państwa z dnia 25 lutego 1919 (Dz. pr. № 12, poz. 136—1919 r.) oraz uwagi i załącznika do art. 1527 ustaw. post. cyw. stosownie do załączonej decyzji z dnia

..... uprasza się Sąd Okręgowy o zabezpieczenie na rzecz Skarbu Państwa, przypadającego od w wymierzyć się mającego podatku od zysków wojennych za lata wojenne w kwocie mk. k.

..... przez zakazanie wyżej nazwanemu kontrybuentowi, zbywania należące do niego nieruchomości aż do zapłacenia wymierzyć się mającego podatku.

..... dnia 19

Wzór № 224.

Podpis Naczelnika Władzy Skarbowej I instancji

Min. Skarbu. Wydż. Gosp.

Pieczęć.